

AL MACCAVEILOR CUVÎNT DENTIIU

CAP I

- 1 **S**i fu după ce lovi Alexandru Machidoneanul, cel al lui Filip, carele au ieșit den pământul Hettiimului; și au lovit pre Darie, împăratul persilor și al midilor, și împărăți în
- 2 locul lui întîiu preste grecime. Și făcu războaie multe, și au biruit cetăți multe,
- 3 și au jungheat împărăți ai pământului. Și au trecut pînă la margenile pământului, și au luat prăzi de la mulțime de limbi, și încetă pământul înaintea lui. Și să înălță, și să ridică inima lui, și adună puteare vîrtoasă foarte. Și domni țări și limbi și tirani, și fură lui spre bir. Și după aceasta căzu pre așternut și cunoscă că va să moară.
- 7 Și chemă pre slugile lui ceale cinstite, cei crescuți cu el den tinerețe, și împărți lor
- 8 împărăția lui, încă viu fiind el. Și împărăți Alexandru ani 12 și muri. Și biruiră
- 10 slugile lui fieștecarele la locul lui. Și puseră toți steme, după ce au murit el, și fiii lor după dînșii, ani mulți, și să înmulțiră
- 11 răutățile pre pămînt. Și ieși dentrînșii rădăcină păcătoasă, Antioh Epifan, feciorul lui Antioh împăratul, carele era zălog la Roma. Și au împărățit în anul 137 de împărăția grecilor. În zilele acealea ieșit-au den Israil fii fără de leage și au îndemnat pre mulți, zicînd: „Să meargem și să punem făgăduință cu limbile ceale demprejurul nostru, căci, den care zi ne-am despărțit de ei, ne-au aflat pre noi răutăți multe“. Și fu bun cuvîntul înaintea ochilor lor. Și s-au îndemnat oarecarii den nărod și au mers cătră împăratul și au dat lor biruință a face dreptățile limbilor. Și zidiră școală în Ierusalim după legiurile limbilor.
- 17 Și-să făcură lor neobrezuire, și s-au depăr-

tat de făgăduința cea sfîntă, și să alăturară limbilor și să vîndură a face răul. Și să găti 18 împărăția înaintea lui Antioh și gîndi să împărățască Eghiptetul, ca să împărățască preste amîndoa împărățiile. Și întră la 19 Eghiptet cu gloată grea, cu cară și pili, și cu călăreți, și cu stol mare. Și împreună 20 războiul cătră Potolomeiu, împăratul Eghiptetului, și să înfrînsă Potolomeiu de cătră fața lui și fugi, și căzură raniș mulți. Și 21 cuprinsă cetățile ceale tari în pământul Eghiptetului și luo prăzile pământului Eghiptetului. Și să întoarse Antioh, după ce 22 au lovit Eghiptetul, întru 143 de ani, Și 23 să sui asupra lui Israil și Ierusalimului cu gloată grea. Și întră la sfîntenie cu mîndrie și luo jîrtăvnicul cel de aur, și sfașnicul luminii, și toate vasele ei, și masa punerii înaintea, și căușăle, și năstrăpile, și cădelnițele ceale de aur, și catapeteazma, și cununile, și podoaba cea de aur, cea de cătră fața besecării, și le sfărîmă toate. Și luo 24 argintul, și aurul, și vasele ceale pohtite; și au luat visteriile ceale ascunse, care le-au aflat; și luînd toate, să duse la pământul lui. Și făcu ucidere de oameni și grăi mîndrie 25 mare. Și să făcu jale mare asupra lui 26 Israil în tot locul. Și suspinară boiarii și 27 bătrînii; fecioarele și tinerii au slăbit, și frumuseațele muierilor s-au schimbat. Tot 28 ginerele au luat plîngere; cealea ce șădea în cămară măritată s-au făcut în jale. Și să 29 clăti pământul pentru cei ce lăcuia pre dînsul, și toată casa lui Iacov s-au îmbrăcat cu rușine. După doi ani de zile trimis-au 30 împăratul pre vestitoriul cel mare la cetățile Iudei; și veni la Ierusalim cu gloată grea. Și grăi lor cuvinte de pace, cu viclesug, și 31 să încrezură lui. Și căzu asupra cetății 32 fără de veaste și lovi pre ea lovitură mare și pierdu nărod mult dentru Israil. Și luo 33 prăzile cetății, și o arse pre ea cu foc, și surpă casele ei și zidirile ei premprejur. Și robiră muierile și fiii, și dobitoacele 34 moșteniră. Și zidiră cetatea lui David cu 35 zid mare și tare, cu turnuri tari, și să făcu lor spre margine. Și puseră acolo limbă 36 păcătoasă, bărbați fără leage, și să întăriră întru ea. Și puseră arme și hrană și, adu- 37 nînd prăzile Ierusalimului, le-au pus acolo. Și să făcură întru mare laț, și să făcu spre 38 viclesug sfînteniei și spre diabol rău lui Israil pururea. Și au vărsat sînge nevinovat îm- 39 prejurul sfînteniei și au pîngărit sfîntenia. Și au fugit ceia ce lăcuia Ierusalimul, pen- 40 tru ei, și să făcu lăcuință streinilor; și s-au făcut streină cu roadele ei, și fiii ei au

41 părăsit pre ea. Sfințirea ei pustiitu-s-au
ca pustiul, praznicele ei s-au întors spre ja-
le, sîmbetele ei spre ocară, cinstea ei spre
42 defăimare. După mărirea ei s-au mulțit
necinstea ei, și mulțimea ei s-au întorsu
43 spre plîngere. Și au scris împăratul la
toată împărăția lui să fie toți într-un nărod
și să părăsească fieștecarele legiurile lui.
44 Și au priimit toate limbile după cuvîntul
45 împăratului. Și mulți den Israil s-au voit
la slujba lui și au jîrtvuit idolilor și au pîn-
46 gărit sîmbăta. Și au trimis împăratul
cărți cu mîinile solilor, la Ierusalim și cetăți-
le Iudei, să umble după legiurile ceale stre-
47 ine ale pămîntului. Și să oprească arderi-
le-de-tot și jîrtva și turnarea den svințenie,
48 Și să pîngărească sîmbetele și sărbătorile,
49 Și să pîngărească svințenia și svinții;
50 Să zidească cuptoare, și capiști, și casă de
idoli, și să jîrtvuiască de porc și de dobitoace
51 de obște, Și să lase pre fiii lor neobrezu-
iți, să spurce sufletele lor în toată necură-
țenia, și să-i spurce pre ei, ca să uite leagea
52 și să primenească toate îndireptările; Și
carele nu va face după graiul împăratului,
53 va muri. După toate cuvintele aceastea
au scris la toată împărăția lui și au făcut
54 socotitori preste tot norodul. Și au po-
runcit cetățeanilor Iudei să jîrtvuiască den
55 cetate în cetate. Și s-au adunat de la no-
rod cătră ei mulți, tot cela ce au părăsit
56 leagea și au făcut răotăț pre pămînt. Și
au pus pre Israil întru ascuns, în toată scă-
57 parea lor. Și în 15 zile ale lui haselef,
întru 145 de ani, zidit-au spurcăciunea
pustiirei asupra jîrtăvnicului, și în cetățile
58 Iudii împrejur au zidit capiști. Și preste
59 ușile caselor și în ulițe tămîia. Și cărțile
legii, care le-au aflat, le-au arsu cu foc, spăr-
60 gîndu-le de tot. Și unde să afla lîngă
cineva Cartea făgăduinței și cine să ținea
de leage, porunca împăratului, îl omorîia
61 pre el cu putearea lor. Făcea așa lui Israil,
celor ce să afla în toată luna și luna în cetăți.
62 Și în 25 ale lunii—jîrtvuid preste cupto-
63 riul carele era preste jîrtăvnic. Și pre mu-
ierile ceale ce au obrezuit pruncii lor le-au
64 omorît, după porunci, Și au spînzurat
pruncii de grumazii lor, și casele lor au pră-
dat; și pre cei ce au obrăzuit, pre ei i-au omor-
65 rît. Și mulți întru Israil s-au întărit și să în-
temeiară întru dînșii, ca să nu mănînce de
66 obște. Și priimiră a muri, ca să nu să pîngă-
rească cu mîncările și să nu spurce făgăduin-
67 ța cea svîntă; și au murit. Și să făcu ur-

gie mare preste Israil foarte.

CAP II

1 n zilele acealea sculatu-s-au Matta-
thias al lui Ioan al lui Simeon preo-
tul, den fiii Ioariv, de la Ierusalim
și șazu în Modin. Și el avea 2
5 feciori: pre Ioanan, cel ce să po-
rocliia Gaddis, Simon, cel ce să chema 3
Thasi, Iuda, cel ce să porecliia Maccavei, 4
Eleazar, cel ce să chema Annaran, Ioana- 5
than, cel ce să porecliia Apfus. Și văzu 6
blestemile ceale ce s-au făcut în Iuda și în
Ierusalim Și zise: „Vai! Pentru căci aceas- 7
ta, de mă născuiu a vedea zdrobirea nărodu-
lui meu și zdrobirea cetății cei svinte, și a 8
șădea acolo, dîndu-se ea în mîna vrăjmași-
lor Și svințenia în mîna striinilor? Făcu- 9
tu-s-au besearca ei ca un bărbat neslăvit.
Vasele mării ei robite s-au dus, omorîtu- 10
s-au pruncii ei în ulițe, tinerei ei—cu sabia
lui. Care limbă n-au moștenit împărăție 11
și n-au biruit prăzile ei? Toată podoaba
ei s-au luat; în loc de slobodă s-au făcut 12
roabă. Și iată, svintele noastre și frumu-
seătea noastră și mărirea noastră s-au pustiit,
și le-au spurcat pre eale limbile. Pentru ce 13
iaste noao a mai trăi?” Și rumpse Matta- 14
thias și fiii lui hainele lor și să îmbrăcară
cu saci și plînseră foarte. Și veniră cei de 15
la împăratul, cei ce îndemna împărechearea
la Modin cetatea, pentru ca să facă jîrtvă.
Și mulți den Israil au mers cătră ei; și Ma- 16
tathias și fiii lui s-au adunat. Și răspunse- 17
ră cei de la împăratul și ziseră Mattathiei
zicînd: „Boiaru mare ești și slăvit în cetatea
aceasta și întărit întru fii și fraț. Acum 18
dară, vino întîiu și fă porunca împăratului,
în ce chip au făcut toate limbile și bărbații
Iudii și cei ce au rămas în Ierusalim, și vei
fi tu și casa ta dentru priatenii împăratului,
și tu și fiii tăi vă veți mări cu argint și cu
aur și cu tremiteri multe“. Și răspunse 19
Mattathia și zise cu glas mare: „Toate limbi-
le ceale den casa împărății împăratului de
vor asculta lui, să să depărteaze fieștecarele
de cătră închinăciunea părinților lui și au ales
întru poruncile lui, Iară eu și feciorii miei și 20
frații miei vom merge întru făgăduința pă-
rinților noștri. Bînd fie noao ca să lăsăm 21
leagea și dreptățile. Cuvintele împăratu-
lui nu vom asculta, a treace slujba noastră
în direapta au în stînga“. Și deaca tăcu 22
grăind cuvintele aceastea, să apropie un
bărbat jidov, înaintea tuturor să facă jîrt-
vă în capiștea cea den Modin, după porun-
ca împăratului. Și văzu Mattathias și 24
rîvni și să cutremurată rănichii lui și

scoase mînie după judecată și alergîndu îl
 25 junghe pre el pre cuptoriu. Și pre omul
 împăratului, pre cel ce îndemna a jîrtvui,
 l-au omorît în vremea aceea și cuptoriul
 26 surpă. Și rîvni legii, în ce chip au făcut
 27 Finees lui Zamvri, fiul lui Salom. Și strî-
 gă Mattathias în cetate, cu glas mare zicîndu:
 „Tot cela ce va rîvni legii și va întări făgădu-
 28 înța, iasă după mine!“ Și fugiră el și fiii
 lui la munți și au lăsat cîte au avut în cetate.
 29 Atuncea s-au pogorît mulți cercînd direpta-
 30 tea și judecata la pustiiu. Să șază acolo
 ei și fiii lor, și muierile lor, și dobitoacele
 lor, căci s-au înmulțit preste ei răutățile.
 31 Și s-au spus oamenilor împăratului și pu-
 terilor carele era în Ierusalim, cetatea lui
 David, că s-au pogorît oamenii carii au răs-
 pit porunca împăratului pren ascunzători în
 32 pustii. Și alergară după dînșii mulți și,
 ajungîndu-i pre ei, tăbăriră asupra lor și în-
 33 tărîră asupra lor războiu în ziua sîmbetelor;
 Și ziseră cătră ei: „Pînă acum destul e! Ie-
 34 șiți și faceți după cuvîntul împăratului și
 veți trăi“. Și zisără: „Nu vom ieși, nici
 35 vom face cuvîntul împăratului, ca să spur-
 căm ziua sîmbetelor“. Și sîrguiră asupra
 36 lor cu războiu. Și n-au răspunsu lor, nici
 piatră au zvîrlit într-înșii, nici au astupat
 37 ascunzătorile, zicînd: „Să murim toți în-
 tru prostimea noastră, mărturiseaște asupra
 noastră ceriul și pămîntul că fără judecată
 38 piardeți pre noi“. Și să sculară asupra
 lor cu războiu în sîmbete și muriră ei, și
 muierile lor, și fiii lor, și dobitoacele lor,
 39 ca la 1000 de suflete de oameni. Și înțe-
 lease Matathia și prietenii lui și plînsără de
 40 ei foarte. Și zise om cătră aproapele lui:
 „De vom face toți în ce chip au făcut frații
 noștri și nu vom da războiu cătră limbi pen-
 41 tru suflete noastre și pentru direptăți acum,
 mai curînd pre noi ne vom piarde de pre
 pămînt“. Și să sfătuiră în ziua aceea
 zicînd: „Tot omul carele va veni cătră noi
 spre războiu în ziua sîmbetelor, să dăm răz-
 42 boiu împotriva lui și să nu murim toți în ce
 chip au murit frații noștri în ascunzători“.
 Atuncea s-au adunat cătră ei adunarea asi-
 43 deilor, vîrtoși la puteare den Israil, tot
 cela ce să voia legii. Și toți ceia ce
 44 pribegia să adaosără la ei și să făcu lor
 întru întărire. Și întărîră putearea și
 loviră pre cei păcătoși cu urgia lor și
 pre oamenii cei fără de lege cu mînia
 lor, și cei rămași fugiră la limbi să scape.
 45 Și încunjură Matathias și prietenii lui
 46 și surpară cuptoarele. Și obrezuiră
 pre copilașii cei neobrăzuiți, cîți au a-

flat în hotarăle lui Israil cu vîrtute, Și au 47
 gonit pre fiii trufiei, și spori lucrul în mîna 48
 lor. Și să apucară de lege den mîna 48
 limbilor și den mîna împăraților și n-au dat
 cornu păcătosului. Și s-au apropiat zile- 49
 le Mattathiei să moară. Și zise fiilor lui:
 „Acum s-au întărit mîndria și musturarea 50
 și vremea sfîrșitului și urgia mîniei. Și
 50 acum, fiilor, rîvniți legii și dați sufletele
 voastre pentru făgăduința părinților noștri.
 51 Aducețe-vă aminte de lucrurile părinților
 noștri, ceale ce au făcut în neamurile lor,
 și priimiți mărire mare și nume veacinic.
 52 Avraam au nu cu ispită să află credincios
 și să socoti lui întru direptate? Iosif, în 53
 vremea strînsorii lui, păzi porunca și să
 făcu domn Eghipetului. Finees, tatăl 54
 nostru, rîvni rîvnire, au luat făgăduința
 preoției cei veacinice. Isus, plinind cuvînt- 55
 ul, făcutu-s-au judecătoriu în Israil. Ha- 56
 lev, pentru căci au mărturisit în adunare,
 au luat moștenirea pămîntului. David, 57
 cu mila lui, au moștenit scaunul împărăției
 în veacul veacului. Ilie, rîvnind rîvnirea 58
 legii, să luo în sus pînă la ceriu. Ananie, 59
 Azarie, Misail, crezînd, mîntuitu-s-au den
 para focului. Daniil, cu prostimea lui, să 60
 izbăvi den gurile leilor. Și așa v-aș soco- 61
 tit după neam și neam că toți ceia ce nă- 62
 dejduiesc pre El nu vor slăbi. Și de cu- 62
 vintele omului păcătos să nu vă teameț,
 căci mărimea lui iaste în gunoiu și în viermi.
 63 Astăz să va rădica, și mîne nu se va afla,
 căci s-au întors la țărîna lui, și gîndirea lui
 64 au perit. Și voi, fiilor, întăriți-vă și vă
 îmbărbătaț în lege, că întru ea vă veț mări.
 65 Și iată, Simeon, fratele vostru, știu că om
 de sfat iaste; de el să ascultați toate zilele;
 66 acesta voao va fi în loc de părinte. Și Iuda
 Macaveul, acesta e vîrtos la puteare și den
 tinereațele lui; acesta voao va fi căpetenie
 67 oștii și veț bate războiul năroadelor. Și
 voi apropiați cătră voi pre toți făcătorii
 legii și izbîndiț izbînda nărodului vostru.
 68 Răsplătiț răsplătire limbilor și luați aminte
 69 la poruncile legii“. Și blagoslovi pre ei,
 și să adaoșe cătră părinții lui; și muri
 70 întru 146 de ani. Și-l îngropară pre el
 fiii lui în mormînturile părinților lor, în
 Modin, și-l plînsără pre el tot Israilul plîn-
 gere mare.

CAP III

i să sculă Iuda cela ce să chema 1
 Macaveu, fiul lui, în locul lui; și 2
 ajutoria lui toți frații lui Și toți 2
 cîț s-au lipit de părintele lui, și bă-
 tea războiul lui Israil cu veselie.
 Și au lărgit mărire nărodului lui, și să îm- 3
 brăcă cu za ca un uriaș și să încinse cu ar-

mele lui ceale de războiu și războaie au
4 întărit, acoperind tabăra cu sabie. Și să
asămănă cu leul în lucrurile lui și ca puiul
5 de leu izbucnind la vînat. Și au gonit pre
cei fără de lege, cercetîndu-i, și pre cei ce
turbura pre norodul lui i-au ars cu văpaie.
6 Și să zgîrciră cei fără de lege de frica lor
și toți lucrătorii fărădelegii împreună s-au
turburat; și să spori mîntuirea în mîna lui.
7 Și amări pre împărați mulți, și veseli pre
Iacov cu faptele lui; și pînă în veac pomeni-
8 rea lui—spre bună-cuvîntare. Și trecu în
cetățile Iudei și pierdu de tot pre cei păgîni
9 dentr-însele și întoarse urgia den Israil. Și
să numi pînă la marginea pămîntului, și
10 adună pre cei pierduți. Și adună Apolonie
limbi, și de la Samaria puteare mare, ca
11 să dea războiu cătră Israil. Și cunoscu
Iuda, și ieși în timpinarea lui și-l lovi pre el;
și-l omorî pre el, și căzură răniți mulți; și
12 ceialalți au fugit. Și luo prăzile lor, și
sabia lui Apolonie luo Iuda și era dînd răz-
13 boiu cu ea, toate zilele. Și auzi Siron,
biruitoriul puterii Siriei, că au strîns Iuda
adunare, și adunarea credincioșilor cu el și
14 celor ce ies la războiu, Și zise: „Face-mo-
voiu mie nume și mă voiu mări întru împă-
răție: și voiu bate pre Iuda, și pre cei ce-s
împreună cu el, și pre ceia ce defaimă cu-
15 vîntul împăratului“. Și adaose a să sui,
și să sui cu el tabăra celor necurați tare să
ajute lui și să facă izbînda întru fiii lui Israil.
16 Și să apropie pînă la suirea Vethoronului,
și ieși Iuda întru întimpinarea lui cu puțini.
17 Și, deaca văzură tabăra viind întru întim-
pinarea lor, zisără Iudii: „Ce vom putea, pu-
țini fiind, să dăm războiu cătră atîta
18 mulțime vîrtoasă? Și noi am leșinat, nemîn-
cați fiind astăzi“. Și zise Iuda: „Pre lesne
iaste a să închide mulți în mîinile celor pu-
țini, și nu iaste osebite înaintea ceriului a
19 mîntui întru mulți au întru puțini. Căci
nu în mulțimea puterii iaste biruința război-
ului, ce numai de la ceriu iaste putearea.
20 Ei vin cătră noi cu mulțimea simetiei și a
fărădelegii, ca să ne rădice pre noi, și pre
muierile noastre, și pre fiii noștri, ca să pra-
21 de pre noi. Iară noi ne batem pentru
sufletele noastre și pentru legiuirile noas-
22 tre. Și însuș Domnul va zdrobi pre
ei de cătră fața noastră; și voi nu vă tea-
23 meț de ei!“ Și deaca au tăcut grăind,
sări într-înșii fără de veaste; și să surpă
24 Siron și tabăra lui înaintea lui. Și-i
goniia pre ei la pogorișul Vethoronului
pînă la cîmp și au căzut dentr-înșii ca
vro 800 de oameni, și ceialalți au fugit la
25 pămîntul Filistiimului. Și au început
frica Iudii și a fraților lui și spaima a că-
dea preste limbile cealea demprejurul lor.

Și s-au apropiat pînă la împăratul numele 26
lui, și pentru rînduialele războiului Iudii 27
povestii toată limba. Și deaca auzi 27
Antioh împăratul cuvintele aceastea, să ur-
gisi cu mînie și trimise și adună puterile toa-
te ale împărăției lui, tabără tare foarte.
28 Și deșchise cămara lui și au dat lefi puteri-
lor lui de un an și porunci lor într-un an să
fie ei gata la toată treaba. Și văzu că s-au 29
sfrîșit argintul de la visterii și birurile țării
—puține, pentru împărechearea și rana
care au făcut în pămînt, ca să rădice le-
giuirile carele era den zilele ceale dentfiu,
30 Și să temu că doară nu va avea și a doară
ca întiiu, la cheltuiuale și dările carele le da
mai nainte cu mîna întinsă și prisosi mai
mult decît împărății cei de mainte cu
mîna întinsă. Și să miră cu sufletul lui 31
foarte și să sfătui a merge la Persida și să
ia dăjdile țărilor și să adune argint mult.
32 Și lăsă pre Lisia, om slăvit și den neamul
împărăției, preste lucrurile împăratului, de
la riul Efathului pînă la hotarale Eghipetu-
lui, Și a hrăni pre Antioh, feciorul lui, 33
pînă a să întoarce el. Și i-au dat lui 34
jumătate den puteri, și pilii, și au porun-
cit lui de toate cîte au vrut și, pentru ceia
ce lăcuia în Iudea și în Ierusalim, Să 35
trimiță asupra lor puteare ca să zdrobească
și să rădice vîrteua lui Israil și rămășița
Ierusalimului și să rădice pomenirea lor
den loc Și să lăcuiască fii de alt neam 36
în toate hotarale lor și să le dea cu sorțu
pămîntul lor. Și împăratul au luat ju- 37
mătate den puterile ceale ce au rămas și
s-au sculat de la Antiohia, de la cetatea îm-
părăției lui, în anul 147. Și au trecut apa 38
Efratului și mergea pren țările ceale de sus.
Și porunci Lisia lui Potolomeu al lui Dori-
men, și lui Nicanor, și Gorghiei, bărbații
cei tari dentru prietenii împăratului, Și 39
au trimis împreună cu ei 40000 de bărbați
și 7000 de călărime, ca să vie la pămîntul
Iudii și să-l strice de tot pre el, după cuvîntul
împăratului. Și să sculară cu toată 40
putearea lor și veniră și să tăbărîră aproape
de Emmaum, la pămîntul cîmpiei. Și au- 41
ziră neguțitorii țării numele lor și luară arg-
gint și aur, mult foarte, și slugi, și veniră
la tabără ca să ia pre fiii lui Israil robi.
42 Și să făcură cătră ei putearea Siriei și
a pămîntului celor striini de fealiu. Și 43
văzu Iuda și frații lui că s-au înmulțit
răutățile și puterile tăbărăsc în hotarale
lor și au înțeles cuvintele împăratului,
carele au poruncit să facă norodului spre
peire și concenire. Și zise fieștecarele 44
cătră aproapele lui: „Să rădicăm surparea
norodului nostru și să dăm războiu pen-

tru norodul nostru și pentru ceale sfinte“.

45 Și să adună adunarea ca să fie gata la răz-
boiu și ca să să roage și să ceară milă și
46 îndurări. Și Ierusalimul era nelăcuit ca
un pustiu; nu era cine să între și cine să
iasă den rodurile lui, și sfințenia călcîndu-se
de tot, și fiii celor de neam striin—în mar-
gine, era sălășluire limbilor; și să rădică
bucuria den Iacov, și să sfirși fluier și alăută.

47 Și s-au adunat și au venit la Masifa, în preaj-
ma Ierusalimului, căci loc de rugă era la
48 Masifa mai nainte lui Israil. Și au postit
în ziua aceea, și s-au îmbrăcat cu saci, și
49 cenușă—pre capetele lor, și au rumt hainele
lor. Și au întins Cartea legii, pentru care
cerceta limbile ca să să scrie într-însa închi-
50 puirile idolilor lor. Și au adus hainele
preoției, și ceale dentiiu născute, și zeciu-
ialele, și au rîdicat pre nazirei, carii au îm-
51 plut zilele. Și au strigat cu glas la ceriu,
zicînd: „Ce vom face acestora și unde vom
52 duce pre ei? Și sfintele Tale de tot s-au
călcat și s-au spurcat; și preoții Tăi, cu
53 plîngere și cu smerire. Și iată, limbile
s-au adunat preste noi ca să ne rîdice pre
noi; Tu știi ceale ce gîndesc ei asupra noas-
54 tră. Cum vom putea sta împotriva de
cătră fața lor, de nu Tu vei ajuta noa-
55 și au trîmbițat cu trîmbițele și au strigat
cu glas mare. Și după aceasta au pus
Iuda povățuitori nărodului preste mii și
preste sute și preste 50 și preste zeace.

56 Și zise celor ce fac case și celor ce să loge-
descu cu muieri și răsădesc vii și cei fricoș
să să întoarcă fieștecarele la casa lui, după
57 leage. Și să sculă tabăra și să tăbărî
spre miazăzi a Emiumului. Și zise Iuda:
58 „Încingeți-vă și vă faceți întru fii tari și
fiți gata pre dimeneață ca să dați războiu
în limbile acestea, ceale adunate asupra
noastră să rădice pre noi și svintele noastre.

59 Căci noi mai bine să murim la războiu, de-
cît să privim preste răutățile limbii noastre
60 și ale svintelor. Iară precum va fi voia
în ceriu, așa va face“.

CAP IV

1 i să tăbărî Gorghia cu 5000 de oa-
meni și 1000 de călărime aleasă
2 și să sculă tabăra noaptea, Ca
să lovească în tabăra jidovilor și
să lovească pre ei fără de veaste;
3 și fiii marginei era lui povățuitori. Și
auzi Iuda și să rădică el și cei tari ca să lo-
vească putearea împăratului cea den Emaum
4 Încă pînă era răsipite puterile de la tabără.
5 Și veni Gorghia la tabăra Iudii noaptea,
și pre nimene n-au aflat; și cerca pre
ei la munți, căci zise: „Fug aceștea de
6 noi“.

Și odată cu ziua, să ivi Iuda

la cîmpu cu 3000 de oameni, însă platoșă
și sabie nu avea, precum vrea. Și văzură 7
tabăra limbilor tare, înzăuată, și călărime
încunjurînd pre ea, și aceștea învățaț de
războiu. Și zise Iuda bărbaților celor 8
ce era cu el: „Nu vă teameți de mulțimea
lor și de pornirea lor nu vă sfiți. Aduceți- 9
vă aminte cum s-au mîntuit părinții noștri
la Marea Roșie, cînd au gonit pre ei Faraon
cu puteare. Și acum să strigăm la ceriu, 10
cîndai va milui pre noi și—Ș va aduce aminte
de făgăduința părinților și va zdrobi tabăra
aceasta despre fața noastră astăzi. Și vor 11
cunoaște toate limbile că iaste Cela ce mîn-
tuaște și izbăveaște pre Israil.“ Și rădi- 12
cară cei striini de fealiu ochii lor și văzură
pre ei viind den preajmă și ieșiră den tabă- 13
ră la războiu. Și trîmbițară cei ce era
cu Iuda, și să loviră, și să surpară limbile și
fugiră la cîmpu; iară cei dendărăt toți că- 14
zură în sabie. Și goniră pre ei pînă la
Asarimoth și pînă la cîmpia Idumeii și Azo- 15
tului și Iamniei. Și căzură dentr-înșii
ca la 3000 de bărbaț. Și să întoarse 16
Iuda și putearea de după dînșii de la goană.
Și zise cătră nărod: „Să nu pohtiț prăzile, 17
căci războiul iaste în preajma noastră, și
Gorghia și putearea—în măgură, aproape
de noi; Ce stați acum împotriva vrăjma- 18
șilor noștri și le dați războiu lor, și după
aceasta veț lua prăzile, cu îndrăznire“.

Și încă grăind Iuda aceastea, să ivi o parte 19
oarecare abătîndu-se den măgură. Și
20 văzu că s-au înfrînt și ard cei ce sînt cu
Iuda tabăra, pentru că fumul, văzîndu-se,
arăta cea ce s-au făcut. Și ceia, socotind 21
aceastea, s-au înfricoșat foarte și, văzînd
împreună și tabăra Iudii la cîmpu, gata
de războiu, Au fugit toți la pămîntul 22
celor striini de fealiu. Și s-au întors
23 Iuda spre prada taberei și au luat aur mult,
și argint, și vînat, și mohorît de la mare, și
24 avuție mare. Și întorcîndu-se, lăuda și
binecuvînta la ceriu, căci e bine, căci în
25 veac mila Lui. Și s-au făcut mîntuire
mare lui Israil în ziua aceea. Și cîți den 26
cei striini de fealiu au scăpat, mergînd au
spus Lisiei toate cîte s-au întîmplat. Și el, 27
auzînd, să turbură și să mîhniia că nu pre-
cum îi era voia ca acealea s-au făcut lui
Israil și nu s-au întîmplat ca ceale ce i-au
poruncit împăratul lui. Și în anul cel 28
viitoriu împreună găti Lisia bărbați aleși
60000 și 5000 de călărime, ca să dea
războiu Ierusalimului. Și au venit la 29
Idumea și s-au tăbărît la Vethsura; și
întîmpină pre ei Iuda cu 10000 de bărbați.
Și văzu tabăra tare și să rugă și zise: 30

„Binecuvîntat ești, Mîntuitorul lui Israil, Cela ce ai zdrobit pornirea celui tare în mîna robului Tău David și ai dat tabăra celor de fealiu striin pre mîinile lui Ionathan, fiiul
 31 lui Saul, și celui ce purta armele lui. Închide tabăra aceasta în mîna norodului Tău Israil și să rușineaze cu putearea și cu
 32 călărimea lor. Dă lor spaimă și topeaște dirjirea puterii lor și să clătească cu zdrobirea lor. Surpă-i pre ei cu sabia celor ce
 33 Te iubesc și laude pre Tine toți ceia ce știu numele Tău, cu laude!“ Și s-au lovit
 34 întru ei și au căzut den tabăra Lisiei ca vro cinci mii de oameni; și căzură den preajma
 35 lor. Și văzînd Lisia înfrîngerea ce s-au făcut a rînduialii lui și îndrăznirea Iudii ce s-au făcut și cum că gata sînt au a trăi
 36 au a muri cu vitejia, să duse la Antiohia și adună striini și, mulțind oastea ce s-au făcut, socotiia iarăși să vie la Iudea. Și
 37 zise Iuda și frații lui: „Iată, s-au zdrobit vrăjmașii noștri; să ne suim să curățim sfintele și să le înnoim“. Și să adună
 38 toată tabăra și să suiră în muntele Sionul. Și văzură sfințenia pustiită și jîrtăvnicul pîngărit și porțile arse de tot și, în curți,
 39 copacii răsăriți ca într-o o dumbravă sau ca întru unul den munți, și cămările surpate. Și rupsără hainele lor și să tînguiră tînguire
 40 mare și pusără cenușe preste capetele lor. Și căzură preste față pre pămînt și au trîmbițat cu trîmbițele seamnelor și au strigat
 41 la ceriu. Atuncea au rînduit Iuda bărbați ca să bată pre cei de margine pînă ce va curăți sfintele. Și au ales preoți
 42 fără prihană, voitori legii. Și au curățit sfintele și au rădicat pietrele pîngăriciunii la locu necuratu. Și s-au sfătuit pentru
 43 jîrtăvnicul arderii-de-tot, cel pîngărit, ce vor face lui. Și căzu la ei sfat bun să-l surpe pre el, ca să nu să facă lor pre ocară, căci
 44 au pîngărit limbile pre el; și au surpat jîrtăvnicul. Și au pus pietrele în mîgura casii, în loc iscusit, pînă a veni prorocu ca
 45 să răspundă pentru eale. Și au luat pietri întregi, după leage, și au zidit jîrtăvnicul nou, ca cel de mainte. Și au zidit sfintele
 46 și ceale den lăuntru casii și curțile și toate. Și au făcut vasele ceale sfinte noao și au băgat sfeașnicul și jîrtăvnicul arderilor-de-tot
 47 și al tămîierilor și masa în besearică. Și au tămîiat preste jîrtăvnic și au aprins luminile ceale de pe sfeașnic și lumina
 48 în besearică. Și au pus preste masă pîini și au întinsu catapetazme și au săvîrșit toate lucrurile ceale ce au făcut.

Și au mînecat dimeneața, în 25 de zile ale lunii a noaolea, aceasta e luna haselef, a anului 148. Și au adus jîrtvă, după leage, preste jîrtăvnicul arderilor-de-tot cel nou, carele au făcut. După vremea după
 54 ziua întru carea au spurcat pre el limbile, întru aceea s-au înnoit, cu cîntări și cu alăute și cu copuze și țimbale. Și căzură
 55 tot norodul preste fața lor și să închinară și au binecuvîntat la ceriu, pre Cel ce bine au sporit lor. Și au făcut noirea jîrtăvnicului,
 56 zile 8, și au adus arderi-de-tot cu veselie și au jîrtvuit jîrtvă de mîntuire și de laudă. Și au împodobit fața besearicii
 57 cea denainte cu cununi de aur și cu pevecioare și au înnoit porțile și cămările și le-au pus uși lor. Și să făcu veselie mare
 58 întru norod foarte și să întoarse ocară limbilor. Și au pus Iuda și frații lui și toată
 59 adunarea lui Israil pentru ca să să ție zilele noirei jîrtăvnicului, în vremile lor, den an în an, zile 8, de la 25 ale lunii haselef, cu
 60 veselie și cu bucurie. Și au zidit în vremea aceea muntele Sionul preprejur cu zidu nalt și cu turnuri tari, ca nu cîndai
 61 mergînd limbile le vor călca pre eale, în ce chip au făcut întîiu. Și au rînduit acolo puteare să păzească pre el; și au întărit pre el să păzească Vethsura, ca să aibă norodul
 întărire de cătră fața Idumeii.

C A P V

1 i fu cînd auziră toate limbile demprejur că s-au zidit jîrtăvnicul și s-au înnoit sfințenia ca și mai înainte, și să urgisiră foarte; Și
 2 sfătuiră ca să rîdice neamul lui Iacov, pre cei ce era în mijlocul lor, și au început a omorî întru norod și a-i rîdica. Și da războiu Iuda cătră fiii lui Isaf, în
 3 Idumea cea den Acravaptin, căci încunjura pre Israil; și i-au lovit pre ei cu rană mare și i-au înfricoșat și au luat prăzile lor. Și ș-au adus aminte de răutatea fiilor lui
 4 Veau, carii era norodului spre laț și spre piadecă, pîzînd ei cu ficleșug la drumuri. Și s-au închis de cătră el în turnuri și s-au tîbărînt asupra lor și au proclețit pre ei și
 5 au ars turnurile ei cu foc, împreună cu toți ceia ce era în lăuntru. Și au trecut la fiii lui Ammon și află mîna tare și norod mult și pre Timothei, povățuitorul lor.
 6 Și lovi cătră ei războaie multe și să zdrobiră înaintea feații lui, și i-au lovit pre ei. Și au luat pre Iazir și pre featele ei și s-au înturnat la Iudea. Și s-au adunat limbile ceale den Galaad asupra lui Israil, ceia ce era în hotarale lor, ca să-i rădica pre ei, și au fugit la Dathema cetatea.

- 10 Și au trimis cărți către Iuda și către frații
 11 lui, zicînd: „Adunate sînt asupra noastră
 limbile cealea ce-s împrejurul nostru, ca să
 ne rădicesc pre noi; și să gătesc să vie și să
 apuce mai nainte cetatea la carea am scăpat;
 12 și Timothei povățuiaște taberii lor. Acum
 dară, viind, scoate-ne den mîna lor, căci au
 13 căzut dentru noi mulțime. Și toți frații
 noștri, ceia ce era întru ai lui Tuvîn, s-au
 omorît; și au robît pre muierile lor, și fiii
 lor, și agonisealele lor, și au pierdut acolo
 14 ca o căpitănie de 1000 de bărbați“. Încă
 cărțile să cetia și, iată, alți olăcari au venit
 de la Galilea, cu hainele rupte, vestind după
 15 graiurile aceastea, Zicînd: „Adunatu-s-au
 asupra lor de la Ptolemaida și de la Tir și
 Sidon și toată Galilea acelor striini de fealiu,
 16 ca să ne topească pre noi“. Și deaca auzi
 Iuda și norodul cuvintele aceastea, să adună
 adunare mare să să sfătuiască ce vor face
 fraților lor celor ce-s în nevoie și să bat de ei.
 17 Și zise Iuda lui Simon, fratelui lui: „Ale-
 ge-ți ție oameni și pasă și mîntuiaște pre
 frații tăi, pre cei de la Galilea, iară eu și
 Ionathan, fratele meu, vom merge la Gala-
 18 adita“. Și lăsară pre Iosif al Zaharii și
 pre Asea povățuitori norodului, cu ceialalți
 19 ai puterii, în Iudea, spre pază. Și porunci
 lor, zicînd: „Stați înaintea norodului acestuia
 și să nu dați războiuu către limbi, pînă ne vom
 20 întoarce noi“. Și să împărțiră: la Simon
 —bărbați 3000, ca să meargă la Galilea, și
 la Iuda—bărbați 8000, ca să meargă la
 21 Galaadita. Și mergea Simon la Galilea
 și deade războaie multe către limbi și să
 zdrobiră limbile de către fața lui și i-au
 gonit pre ei pînă la cetățile Ptolemaidei.
 22 Și au căzut den limbi ca vro 3000 de oameni
 23 și luo prăzile lor. Și luo pre ei den Gali-
 lea și den Arvați, cu muierile și cu fiii lor
 și toate cîte era la ei, și i-au adus la Iudea,
 24 cu veselie mare. Și Iuda Macaveul și
 Ionathan, fratele lui, au trecut Iordanul
 25 și au mers cale de 3 zile în pustie. Și
 s-au întimpinat cu navateii, și i-au întimpinat
 pre ei cu pace și au povestit lor toate cîte
 s-au întimplat fraților lor în Galaaditida
 26 Și cum că mulți dentru ei prinși sînt la
 Vosora, și în Vosor, în Alemis, Hascor,
 Mached și Carnaim; toate cetățile aceastea
 27 tari și mari sînt. Și în cealealte cetăți
 ale Galaaditidei sînt cuprinși, pre mîine să
 rînduiesc să tăbărască asupra cetăților și să
 28 ia și să rîdice pre toți aceștea întru o zi. Și
 întoarse Iuda și tabăra lui calea spre pustiu,
 la Vosora, fără veaște; și luo cetatea și omorî
 toată partea bărbătească cu gură de sabie
 și luo toate prăzile lor; și o arse pre ea cu
 29 foc. Și să sculă de acolo noaptea și mer-
 gea can asupra cetății. Și să făcu dimi- 30
 neața, și rădicară ochii lor și iată, nărod
 mult, căruia nu era număr, rădicînd loitre
 și meștersuguri ca să ia cetatea și da război- 31
 iu lor. Și văzu Iuda că s-au început răz-
 boiul, și strigarea cetății s-au suit pînă la
 ceriu, cu trîmbițe și cu glas mare, și zise
 bărbaților puterii: „Dați războiu astăzi 32
 pentru frații noștri!“ Și ieși în trei căpe- 33
 tenii pre denapoia lor și trîmbițară cu trîm-
 bițele și strigară cu rugă. Și cunoscu ta- 34
 băra lui Timotheu că Macaveu iaste, și fu-
 giră de către fața lui; și lovi pre ei rană ma-
 re, și căzură dentru ei în ziua aceea ca vro
 8000 de bărbați. Și să abātu la Maafa și o [35]
 bātu; și o luo și omorî toată partea bărbă-
 tească a ei, și luo pleanurile ei, și o arse
 pre ea cu foc. De acolo s-au rădicat și [36]
 au luat pre Ahasfon, Mached, Vosor și ce-
 lealalte cetăți ale Galaaditei. Și după 37
 graiurile aceastea, adunat-au Timotheu altă
 tabără și s-au tăbărît despre fața Rafonului,
 decindea de pîrîu. Și trimise Iuda să 38
 iscodească tabăra și spuseră lui zicînd:
 „Adunate sînt către ei toate limbile ceale
 demprejurul nostru, puteare multă foarte.
 Și arapi au năimit spre ajutoriu lor și sînt 39
 tăbărîți decindea de pîrîu, gata a veni asupra
 ta la războiu“. Și mergea Iuda întru întimpi-
 narea lor. Și zise Timothei boiarilor pu- 40
 terii lui: „Apropiindu-se Iuda și tabăra lui
 la pîrîul apei, de va trece către noi mai na-
 inte, nu vom putea să stăm înaintea lui, căci
 putînd va putea spre noi; Iară de se va 41
 spămînta și va tăbărî decindea de rîu, să
 treacem către el și vom putea către dînsul“. 42
 Și deaca să apropie Iuda la pîrîul apei, au
 pus pre cărturarii norodului la pîrîu și
 porunci lor zicînd: „Să nu lăsați tot omul
 să să tăbărască, ce să vie toți la războiu“. 43
 Și trecu asupra lor mai nainte, și tot nărodul
 lui, denapoia lui; și să înfrînseră înaintea
 feații lui toate limbile și lepădară armele
 lor și fugiră la capiște în Carnaim. Și 44
 luară cetatea, și capiștea au ars cu foc,
 împreună cu toți ceia ce era într-însa, și
 să înfrînsă Carnaim și nu putea să mai
 stea înaintea feații Iudei. Și au adunat 45
 Iuda pre tot Israilul, pre cei ce era la Galaadi-
 tida, de la mic pînă la mare, și pre muierile
 lor, și pre fiii lor, și marfa lor, tabără mare
 foarte, ca să vie la pămîntul Iudei. Și 46
 veniră pînă la Efron; și aceasta e cetate
 mare, la întrarea ei foarte tare; nu era a să
 abate de la ea în dreapta au în stînga, ce
 numai pren mijlocul ei a meargerea. Și 47
 i-au închis pre ei cei den cetate. Și au 48
 astupat porțile cu pietri. Și au trimis 49
 către ei Iuda cu cuvinte de pace, zicînd:

CAP VI

50 „Treace-voiu pren pământul tău ca să
meargem la pământul nostru, și nimeni nu
va face rău voao, fără numai cu picioarele
vom treace“. Și nu vrea să-i deșchiză lui.
51 Și porunci Iuda să strige în tabără ca să să
tăbărăscă fieștecarele în care loc iaste; și
s-au tăbărit bărbații puterii și au dat răz-
boiu cetății toată ziua aceea și toată noap-
52 tea, și s-au dat cetatea în minile lui. Și
au pierdut toată partea bărbătească cu gu-
ră de sabie, și o deșchiză pre ea, și lu-
prăzile ei, și trecu pren cetate, deasupra
peste omorîți, și au trecut Iordanul la cîm-
53 pul cel mare, despre fața Vethsanului.
Și era Iuda adunînd pre cei ce rămînea și
mîngîind pre nărod, toată calea, pînă au
54 venit la pământul Iudii. Și să suiră la
muntele Sionului, cu veselie și cu bucurie, și
au adus arderi-de-tot, căci n-au căzut dentru
55 ei nimelea, pînă a să întoarce cu pace. Și
în zilele care era Iuda și Ionathan la Galaad
și Simon, fratele lui, la Galilea, cătră fața
56 Ptolemaidei, Auzi Iosif al Zahariei și
Azaria, boiarii puterii, de viteajiile și război-
57 iul care au făcut și ziseră: „Să facem și
noi noao nume și să mergem să dăm răz-
boiu cătră limbile ceale demprejurul nostru“.
58 Și porunciră celor den putearea ce era cu
59 ei și mearseră asupra Iamniei. Și ieși
Gorghia den cetate și bărbații lui întru în-
60 timpinarea lor la războiu. Și să înfrînse
Iosif și Azaria, și s-au gonit pînă la hotarale
Iudii; și căzură în ziua aceea den nărodul
lui Israil ca vro 2000 de bărbați și să făcu
înfrîngere mare întru nărodul lui Israil,
61 Căci n-au ascultat pre Iuda și pre frații lui,
62 gîndind să facă vitejie. Și ei nu era den
sămînța bărbaților acelora căroră s-au dat
63 mîntuirea lui Israil pren mînilor. Și
bărbatul Iuda și frații lui să măriră foarte
înaintea a tot Israilul și a limbilor tuturor,
64 unde să auziia numele lor, Și să adună
65 cătră ei laudînd. Și ieșiră Iuda și frații
lui și bătea pre fii lui Isaf, în pământul de
cătră amiazăzi, și au lovit pre Hevron și
pre featele ei și au surpat tăria ei și turnuri-
66 le ei au ars împrejur. Și s-au sculat a
mearge la pământul celor de fealiu striini,
67 și mergea la Samaria. În ziua aceea că-
zură preoții cetăților, vrînd ei să facă bār-
băție, ieșind ei la războiu fără de sfat.
68 Și să abātu Iuda la Azot, pământul celor
striini de fealiu, și au surpat capiștiele lor,
și cioplitele bozilor lor, și au ars cu foc, și
au prădat prăzile cetăților, și s-au întors
la pământul Iudii.

i împăratul Antioh mergea la țără- 1
le ceale de sus și auzi că iaste Eli- 2
mais, la Persida, cetate slăvită cu 3
avuție, cu argint și cu aur, Și 4
besearca cea dentr-însa bogată 5
foarte, și acolo acoperemînturi de aur, și 6
zale, și arme, carele au lăsat acolo Alexan- 7
dru al lui Filip, împăratul machidoneanilor, 8
care au împărățit întii întru elini. Și au 9
venit și cerca să ia cetatea și să o prade pre 10
ea, și n-au putut, căci s-au înțeles cuvîntul 11
la cei den cetate. Și să sculară la el spre 12
războiu și fugi și să duse de acolo cu mîh- 13
nire mare, întorcîndu-se la Vavilon. Și 14
veni vestind oarecarele lui la Persida, cum 15
s-au înfrînt taberile ceale ce au mers la păm- 16
întul Iudii Și au mers Lisia cu puteare 17
tare întiiu, și să înfrînse de cătră fața lor, 18
și s-au întărit cu arme și cu puteare și cu 19
prăzi multe, carele au luat den taberile care- 20
le au înfrînt, Și au surpat uriciunea ceaea 21
ce au zidit asupra jîrtăvnicului den Ierusa- 22
lim, și svințenia, ca și întiiu, au încunjurat 23
cu ziduri nalte, și pre Vethsura, cetatea lui. 24
Și fu deaca auzi împăratul cuvintele aceas- 25
tea, să înspăimă și să turbură tare și că- 26
zu pre patu; și au căzut în boală de voie 27
rea, căci nu i s-au făcut lui precum gîndiia. 28
Și era acolo zile multe, căci să înnoi asupra 29
lui mîhnire mare și gîndi că va muri. Și 30
chemă pre toți prietenii lui și zise cătră ei: 31
„Luatu-s-au somnul de la ochii miei și am 32
scăzut cu inema, de grijă. Și ziș inemii: 33
'Pînă la ce năcaz am venit și furtună mare 34
întru carea acum sînt? Căci bun și îndrăgit 35
eram întru biruința mea; Și acum îmi 36
aduc aminte de răutățile carele am făcut 37
la Ierusalim și am luat toate vasele ceale de 38
aur și ceale de argint, ceale dentr-însul, și 39
am trimis ca să rădice pre ceia ce lăcuiesc 40
Iudea, în deșărt. Cunoscuiu că pentru 41
aceastea m-au aflat răutățile aceastea și, 42
iată, pieru cu voie rea mare și în pămînt 43
striin“.
44 Și chemă pre Filip, care era unul 45
den prietenii lui, și-l puse pre el preste toată 46
împărăția lui, Și-i deade lui stema și 47
veșmîntul lui și inelul, ca să aducă pre 48
Antioh, fiul lui, și să-l crească pre el, ca 49
să împărățească. Și muri acolo Antioh 50
împăratul, în anul 149. Și cunoscui Lisia 51
că au murit împăratul și au pus pre Antioh 52
a împărăți, feciorul lui, în locul lui, pre 53
carele au crescut tinirele și au numit numele 54
lui Efpator. Și cei de la margine era 55
închizînd pre Israil împrejurul sfintelor, 56
și cercînd răutățile în toată vremea, 57

19 și întărirea limbilor. Și gîndi Iuda să-i
 rădîce pre ei și adună tot norodul ca să
 20 șază împrejurul lor. Și să adunară împre-
 ună și șazură împrejurul lor, [în] ani 150,
 și au făcut asupra lor stare de săgeți și meș-
 21 terșuguri. Și ieșiră dentr-înșii de la închi-
 soare și să lipiră lîngă ei o samă den cei ne-
 credincioși den Israil; și mearsără cătră împă-
 22 ratul și zisără: „Pînă cînd nu vei face leage
 23 și vei izbîndi pîre frații noștri? Noi bine vom
 să slujim tătîne-tău și să umblăm întru
 ceale zise de el și să urmăm poruncilor lui;
 24 căci cei ce sînt ai norodului acestuia Pen-
 tru aceasta să înstriina de la noi. Afară den
 cîți să afla dentru noi, să omorîia, și moște-
 25 nirele noastre să jăhuia. Și nu preste noi
 numai întinsără mîna, ce și preste toate ho-
 26 tarăle lor. Și iată, s-au tăbărit astăzi
 asupra marginii în Ierusalim ca să-l ia pre el;
 27 și sfințenia și pre Vethsura au întărit. Și
 de nu vei apuca înainte pre ei cu sîrguiala,
 mai mari decît aceaste vor face și nu vei
 28 putea să-i biruiești pre ei“. Și să scrîbi
 împăratul, deaca auzi, și adună pre toți pri-
 29 atenii lui, pre domnii puterii lui și pre cei
 ce era preste călăreți. Și de la alți împă-
 30 rați, și de la ostroavele mărilor venit-au că-
 tră el puteri năimite. Și era numărul
 puterii lui 100000 de pedestri, și 20000 de
 călărime, și pili 32, învățați la războiu.
 31 Și au venit pren Idumea și s-au tăbărit asu-
 pra Vethsurii și s-au bătut în zile multe și
 au făcut meștersuguri; și ieșiră și le arsără
 pre eale cu focu și deaderă războiu bărbă-
 32 teaste. Și să sculă Iuda de la margine și
 să tăbări la Veth-Zaharia, în preajma taberii
 33 împăratului. Și mîneacă împăratul dimi-
 neața și rădică tabăra întru pornirea ei
 despre calea Veth-Zahariei; și s-au răsipit
 puterile la războiu și au trîmbițat cu trîmbi-
 34 țile. Și pililor au arătat sînge de strugur
 și de mure, ca să-i tocmească pre ei la răz-
 35 boiu. Și au împărțit hiarăle la stoluri și
 au pus lîngă fieștecăre pil 1000 de bărbați
 înzăuați cu lanțuri, și coifuri de aramă
 peste capetele lor, și 500 de călărime rînduiți
 36 la toată hiara aleasă. Aceștea, mai nainte
 de vreame, oriunde era hiara, era și ei, și
 oriunde mergea, mergea împreună, nu să
 37 despărția de ea. Și turnuri de lemn preste
 eale, tari, acoperindu-se preste fieștecăre hiară,
 încinsă preste ea cu meștersuguri, și pre
 fieștecăre, bărbați 32, cei ce da războiu
 38 preste ei, și indianul ei. Și ceaalaltă călă-
 rime dencoace și dencolea au pus, de amîn-
 doao părțile taberii, clătînîndu-se și astupîn-
 39 du-se în văi. Și cînd lucia soarele preste pa-
 vezile ceale de aur, sclipiia măgurile de eale

și strălucia ca făcliile de foc. Și să întin- 40
 se o parte oarecarea den tabăra împăratului
 preste măgurile ceale înalte și unii preste ceale
 mai de jos, și venia întemeiat și rînduit.
 Și să cutremura toți ceia ce auzia glasul 41
 mulțimei lor și călătoria mulțimei și izbitu-
 rile armelor, pentru că era tabăra mare foarte
 și virtoasă. Și să apropie Iuda și tabăra 42
 lui spre rînduială și căzură den tabăra împă-
 43 ratului 600 de bărbați. Și văzu Eleazar
 Avaranul una den fiară, înzăuată cu za
 împărătească, și era covîrșind toate fiarăle,
 și i să păru că întru aceeaia iaste împăratul.
 Și deade pre sine, ca să mîntuiască pre nă- 44
 rodul lui și să-ș cîștige lui nume veacinic.
 Și alergă la ea cu dirjie, în mijlocul stolu- 45
 lui, și omorîia și în direapta și în stînga și
 să desfăcea de el dencoace și dencolea.
 Și să viri supt elifand și să puse supt el și-l 46
 omorî pre el; și căzu pre pămînt deasupra
 lui și muri acolo. Și văzu putearea împă- 47
 răției și pornirea puterilor și să abătură
 de la ei, și cei den tabăra împăratului să
 suia întru întimpinarea lor la Ierusalim.
 Și să tăbări împăratul la Iudea și la măgura 48
 Sionului. Și făcu pace cu cei den Veth-
 49 sura și ieșiră den cetate, căci nu era lor acolo
 hrană ca să să închiză într-însa, căci sîmbătă
 era pămîntului aceluia. Și luo împăratul 50
 Vethsura și rîndui acolo pază, ca să o pă-
 zască pre ea. Și tăbări asupra sfințeniei 51
 zile multe și au pus acolo stare de săgeți, și
 meștersuguri, și aruncătoare de foc, și zvîr-
 lituri de pietri, și scorpiddii, ca să zvîrlească
 săgeți, și praștii. Și au făcut ei meșter- 52
 șuguri cătră meștersugurile lor, și au dat
 războiu zile multe. Și bucate nu era în 53
 vase, pentru că al șaptelea an era, și cei ce
 scăpa la Iudea de la limbi au mîncat rămă-
 șita punerii. Și au rămas întru ceale sfinte 54
 bărbați puțini, căci au biruit pre ei foamea
 și s-au răsipit fieștecărele la locul lui.
 Și auzi Lisia cum că Filip, pre care au pus 55
 împăratul Antioh, încă fiind viu el, să creas-
 că pre Antioh, fiiul lui, ca să împărățască
 pre el, S-au întors de la Persida și Midia, 56
 și puterile ceale ce au mers ale împăratului
 —cu el, și cum că cearcă să ia lucrurile,
 Și sîrguia și să învita de margine ca să mear- 57
 gă și să zică cătră împăratul și cătră
 povățuitorii puterii și bărbații: „Ne sfirșim
 în toate zilele, și hrana noastră e puțină,
 și locul unde sîntem tăbărit iaste tare,
 și sînt asupra noastră grijile împărăției.
 Acum dară, să dăm direapta oamenilor 58
 acestora și să facem pace cu ei și cu toa-
 tă limba lor; Și să întărim lor ca 59
 să meargă după legile lor, ca și mai înainte,
 că pentru legiurile lor, carele am ră-

sipit, s-au urgisit și au făcut toate acestea“.
 60 Și plăcu cuvîntul înaintea împăratului și a
 boiarilor, și au trimis cătră ei să să împace
 61 și au priimit. Și s-au jurat lor împăratul
 și boiarii; asupra acestora au ieșit den cetate.
 62 Și au intrat împăratul la muntele Sionului
 și au văzut tăria locului; și au călcat jură-
 mîntul carele au jurat și au poruncit și au
 63 surpat zidul împrejur. Și să sculă de sîrg
 și să întoarse la Antiohia; și află pre Filip
 domnind cetatea și deade războiu cătră el
 și luo cetatea cu sila.

CAP VII

1 **I**n anul 151, ieșit-au Dimitrie al lui
 Selescu den Rîm și să sui cu oa-
 meni puțini la o cetate de pre lîngă
 2 mare și împărăți acolo. Și fu
 deaca mergea la casa împărăției
 părinților lui, prinsără puterile pre Antioh
 3 și pre Lisia să-i ducă pre ei la el. Și să
 arată lui lucrul și zise: „Nu-mi arătați obraze-
 4 le lor“. Și-i omorîră pre ei puterile și
 șazu Dimitrie în scaunul împărăției lui.
 5 Și veniră cătră el toți bărbații cei fără de
 leage și necurați den Israil, și Alchimu po-
 6 vătuiia pre ei, vrînd să preoțască, Și au
 pîrît pe nărod cătră împăratul, zicînd:
 „Pierdut-au Iuda și frații lui pre toți priati-
 nii tăi, și pre noi ne-au răsipit de la pămîntul
 7 nostru. Acum, dară, trimite un om pre
 carele vei creade și, mergînd, să vază toată
 peirea aceasta carea au făcut noao și țării
 împăratului și să-i cearte pre ei și pre toți
 8 ceia ce ajută lor“. Și au ales împăratul
 pre Vacchidu, priatenul împăratului, dom-
 nind decindea de rîu, și mare întru împărăție,
 9 și credincios împăratului, Și au trimis
 pre el și pre Alchim păgînul, și au întărit
 lui preoția, și au poruncit lui să facă izbîn-
 10 da întru fiii lui Israil. Și să duseră și ve-
 niră cu putere multă la pămîntul Iudii și
 au trimis soli cătră Iuda și cătră frații lui,
 11 cu cuvinte de pace, cu ficleşug. Și n-au
 luat aminte la cuvintele lor, pentru că au
 12 văzut că au venit cu putere multă. Și
 să adunară cătră Alchim și Vacchid aduna-
 re de cărturari, să cerceteaze ceale direapte.
 13 Și întîiu asideii era întru fiii lui Israil, și
 14 cerea de la ei pace, Pentru că au zis:
 „Om preot den sementia lui Aaron au ve-
 nit cu puterile și nu ne va face strîmbătate
 15 noao“. Și grăi cu ei cuvinte de pace și
 să jură lor zicînd: „Nu vom cerceta voao
 16 rău și priatenilor voștri“. Și s-au încre-
 zut lui, și au prins dentru ei 60 de bărbaț
 și au omorît pre ei într-o zi, după cuvintele
 17 carele au scris: „Trupurile sfinților Tăi
 și sîngiurile lor au vărsat împrejurul Ierusa-

limului și nu era la ei cine să-i îngroape“.
 Și au căzut frica lor și cutremurul preste 18
 tot norodul, căci au zis că: „Nu iaste la ei
 adevăr și judecată, pentru că au călcat sta-
 rea și jurămîntul carele au jurat“. Și s-au 19
 sculat Vacchidu de la Ierusalim și s-au tăbă-
 rît la Vizeth și au trimis și au prins pre mulți
 den oamenii cei ce era împreună cu el, carei
 de bunăvoie au venit, și pre o samă den
 norod, și i-au junghiat pre ei la fîntîna cea
 mare. Și au aşăzat țara pe sama lui Al- 20
 chim și au lăsat cu el puteare ca să-i ajute
 lui și să duse Vacchid cătră împăratul. Și 21
 să nevoi Alchim pentru arhierie; Și s-au 22
 adunat cătră el toți ceia ce turbura norodul
 lor, și au biruit pămîntul Iudii și au făcut
 rană mare în Israil. Și văzu Iuda toată 23
 răutatea carea o au făcut Alchim și cei ce
 era cu el întru fiii lui Israil, mai mult decît
 limbile. Și ieși la toate hotarale Iudeii 24
 împrejur și au făcut izbîndă întru bărbații
 cei ce au mers de bună voie și s-au oprit a
 merge la țară. Și deaca au văzut Alchim 25
 că s-au întărit Iuda și cei ce era cu el și
 conosciu că nu va putea să le stea împotrivă,
 și să întoarse cătră împăratul și făcu pîrîre
 asupra lor. Și au trimis împăratul pre 26
 Nicanor, unul den boiarii lui cei slăviți, care
 avea pizmă și vrăjmășie asupra lui Israil, și
 porunci lui să rădice norodul. Și veni 27
 Nicanor la Ierusalim cu puteare multă și
 trimise cătră Iuda și cătră frații lui, cu vicle-
 șug, cuvinte de pace, zicînd: „Să nu fie 28
 vrajbă în mijlocul nostru și al vostru, voi
 veni cu oameni puțini ca să văzu feațele
 voastre cu pace“. Și veni cătră Iuda și să 29
 sărutară unii cu alții cu pace, și vrăjmașii
 era gata să hrăpească pre Iuda. Și să co- 30
 noscu cuvîntul lui Iuda că cu vicleșug au ve-
 nit asupra lui, și să temu de cătră el și nu
 vru a-i mai vedea obrazul. Și conosciu 31
 Nicanor că s-au descoperit sfatul lui și ieși
 întru întimpinarea Iudii, despre Farsarama,
 la războiu. Și căzură den cei ce era cu 32
 Nicanor ca vro 500 de bărbați și fugiră la
 cetatea lui David. Și după cuvintele aceas- 33
 tea, suitu-s-au Nicanor la muntele Sionul; și
 au ieșit dentru preoți, de la ceale sfinte, și
 den cei bătrîni ai norodului, să i se închine
 lui cu pace și să-i arate lui arderea cea de tot
 care să aduce pentru împăratul. Și batjoco- 34
 ri pre ei și-i măscări pre ei și pîngări pre ei și
 grăi mîndru. Și să jură cu mînie zicînd: 35
 „De nu se va da Iuda și tabăra lui în mînil
 meale acum, și va fi de mă voi întoarce cu pa-
 ce, voi arde casa aceasta!“ Și ieși cu mînie
 36 mare. Și întrară preoții și stătură despre
 fața jîrtăvnicului și a beserecii și plînsără

37 și zisără: „Tu ai ales casa aceasta, să să
numească numele Tău într-însa, să fie casă
de rugă și de umilință norodului Tău.
38 Fă izbîndă la omul acesta și în tabăra lui,
și să cază în sabie; adu-Ț aminte de hulele
39 lor și nu le da lor îngăduială!“ Și ieși
Nicanor den Ierusalim și să tăbări la Ve-
thoron și-l întimpină pre el putearea Siriei.
40 Și Iuda să tăbări în Adasa cu 3000 de oa-
41 meni; și să rugă Iuda și zise: „Cei de la
împăratul, cînd au blestemat, au ieșit îngerul
Tău și au lovit dentru ei 185 de mii.
42 Așa zdrobeaște tabăra aceasta înaintea
noastră astăzi, și să cunoască cei rămași
că au grăit rău asupra svintelor Tale; și-l
43 judecă pre el după răutatea lui!“ Și să
loviră taberile spre războiu în 13 ale lunii
lui adar și să zdrobi tabăra lui Nicanor și căzu
44 el întîiu la războiu. Și deaca văzu tabăra
lui că au căzut Nicanor, lepădîndu-ș arme-
45 le lor, fugiră. Și goniia pre ei cale de o
zi, de la Adasa pînă a veni la Gasira, și au
trîmbițat denapoia lor cu trîmbițele săm-
46 nărilor. Și au ieșit den toate satele Iudii
demprejur și covîrșia pre ei. Și să întoarseră
ceia cătră ceia și au căzut toți de sabie și
47 n-au rămas dentr-înșii niciunul. Și au
luat prăzile și pleanul, și capul lui Nicanor
au luat, și direapta lui, carea o au întins cu
mîndrie, și o au adus și o au întins lîngă
48 Ierusalim. Și s-au veselit nărodul foarte
și au adus ziua aceea zi de veselie mare.
49 Și au pus ca să ție preste tot anul ziua
50 aceasta, a 13 a lui adar. Și să ostoi pă-
mîntul Iudei puțineale zile.

CAP VIII

1 i auzi Iuda numele rîmleanilor, că
sînt tari la vîrtute și sînt voitori
de bine tuturor celora ce să lipesc
lîngă ei și, cîți vor veni la ei, întăresc
2 lor prieteșug și cum că sînt tari la
vîrtute. Și au povestit lui războaiele
lor și vitejiile carele au făcut întru franțozi
și cum i-au biruit pre ei și i-au adus pre ei
3 supt dajde. Și cite au făcut în țara Șpaniei
a birui băile ceale de argint și ceale de aur de
4 acolo. Și au biruit locul tot cu sfatul lor
și cu răbdarea mîniei, și locul era departe
de la ei foarte; și împărații ceia ce au
venit asupra lor de la marginea pămîntu-
lui pînă au zdrobit pre ei și au lovit întru
5 ei rană mare; și ceialalți dau lor bir pres-
te an. Și pre Filip și pre Perseia, împă-
ratul chiteanilor, și pre cei rădicaș asu-
pra lor i-au zdrobit pre ei cu războiu
6 și au biruit pre ei. Și pre Antioh

cel Mare, împărat al Asiei, cela ce au mersu
asupra lor spre războiu, avînd 120 de pili,
și călărime, și cară, și puteare multă foarte,
și să zdrobi de dînșii. Și-l prinsără pre 7
el viu și au tocmit lor să le dea, și el și cei
ce vor împărăți după el, bir mare, să dea
zăloage și usebire, Și țara Indiii, și Midia, și 8
Lidia, și de la ceale mai bune țări ale lor și,
luîndu-le pre eale de la el, le-au dat pre eale
lui Evmeni împăratului. Și cum că cei den 9
grecime s-au sfătuit să meargă și să rădice
pre ei, și să înțelease cuvîntul la ei Și au 10
trimis asupra lor pre un voivod și au dat
războiu cătră ei și au căzut dentru ei răniț
mulți și au robît pre mulți, pre muierile
lor, și pre fiii lor, și i-au prădat pre ei și
au biruit pămîntul lor și au surpat țăriile
lor și i-au jăfuit pre ei și i-au robît de tot
pre ei, pînă în ziua aceasta. Și cealealte 11
împărății și ostroave, cîți oarecînd s-au
împoncișat lor, i-au stricat și i-au robît pre
ei. Iară cu prietenii lor și cu cei ce să 12
odihnesc cu ei au păzit prieteșugul, și au
biruit împărățiile ceale de aproape și ceale
de departe, și cîți auzia numele lor, să
temea de cătră ei. Și la cîți vor să ajute 13
și să împărățască [împărățesc]; și pre carii
vor îi mută; și s-au înălțat foarte. Și întru 14
toate acestea n-au pus nimeni dentru ei
stema și nu s-au îmbrăcat cu mohorît ca să
să mărească întru ea. Și ca să dea sfatu 15
și-au făcut lor, și în toate zilele să sfātuia
320, sfātuindu-să purerea pentru mulțime
ca să-i bine-împodobească pre ei. Și-ș 16
încred domnia lor asupra unui om pre an și
a stăpîni tot pămîntul lor și toți ascultă de
unul și nu iaste zavistie, nici rîvnire întru ei.
Și alease Iuda pre Efpolem, feciorul lui Ioan 17
al lui Accos, și pre Iason, fiul lui Eleazar,
și au trimis pre ei la Rîm, să le întărească
lor prieteșug și ajutoriu Și ca să rădice 18
jugul de la ei, căci văzură împărăția
grecilor robînd pe Israil cu robie. Și
19 mearsără la Rîm, și calea era multă foarte,
și întrară la sfat și răspunsără și zisără:
„Iuda Macaveul și frații lui și mulțimea 20
jidovilor ne-au trimis pre noi cătră voi,
să întărim împreună cu voi ajutoriu și
pace și să ne scriem noi ajutori și priateni
voao“. Și plăcu cuvîntul înaintea lor. 21
Și acesta e izvodul cărții, carele s-au 22
izvodit pre table de aramă și au trimis
la Ierusalim, să fie lîngă ei acolo, pome-
nire de pace Și ajutoriu: „Cu bine 23
să fie rîmleanilor și limbii jidovești, pre
mare și pre uscat, în veac, și sabie și
vrăjmașu să să depărteaze de la dînșii.

24 Iară de să va întâmpla războiu în Rîm mai
 25 nainte, sau tuturor ajutorilor lor întru toa-
 26 tă domnia lor, Să ajutorească limba jido-
 27 volor, precum vreamea li să va scrie lor, cu
 28 inimă plină. Și celor ce să vor bate nu
 29 le vor da, nici le vor ajutori cu grîu, cu arme,
 30 cu argint, cu vase; în ce chip s-au părut
 31 rîmleanilor, și vor păzi pazele lor, neluînd
 32 nimica. Și aseamene, de să va tîmpla la
 33 limba jidovilor mai nainte războiu, vor
 34 ajutori rîmleanii den suflet, precum lor
 35 vreamea să va scrie. Și celor ce vor ajutori
 36 nu se va da grîu, arme, argint, vase; precum
 37 s-au părut Rîmului, și vor păzi pazele
 38 aceste, și nu cu viclenie. După cuvintele
 39 aceste au întărit rîmleanii norodului jido-
 40 volor. Iară după cuvintele aceste, de
 41 vor vrea aceștea și aceia să adaogă sau să
 42 scază, vor face dentru aleagerea lor; și ce
 43 vor adaoge au vor scădea, vor fi chiară.
 44 Și pentru răutățile carele împăratul
 45 Dimitrie face la ei, scris-am lui zicînd:
 46 'Pentru ce ai îngreuiat jugul tău preste
 47 prietenii noștri, ajutori jidovi? Deci,
 48 de vor mai jelui de tine, vom face lor
 49 judecată și vom da războiu ție și pre mare
 50 și pre uscat'.

CAP IX

1 **S**i auzi Dimitrie că au căzut Nicanor
 și puterile lui în războiu și adaose
 a mai trimite pre Vacchid și pre
 Alchim, de al doilea rînd, la pămîntul
 Iudii, și cornul cel drept împre-
 2 ună cu ei. Și mearsără pe calea cea
 despre Galgala și să tăbăriră la Mesaloth
 cea den Arvila și au luat pre ea și au pierdut
 3 suflete de oameni multe. Și în luna den-
 4 tiu, în anul 152, să tăbăriră asupra Ierusa-
 5 limului. Și să sculară și mearsără la
 Verea cu 20000 de bărbați și 2000 de călă-
 6 reți. Și Iuda era tăbărit în Eleasa, și
 7 3000 de bărbați aleși—împreună cu el.
 8 Și văzură mulțimea puterilor că mulți
 9 sînt și să temură foarte și fugiră mulți den
 10 tabără, n-au rămas dentru ei fără numai 800
 11 de bărbați. Și văzu Iuda că s-au răsipit
 12 tabăra lui și războiul îl grăbiia pre el, și să
 13 sfărîma cu inima, căci nu avea vreamă să-i
 14 strîngă pre ei, și să slăbi. Și zise celor ră-
 15 mași: „Să ne sculăm și să ne suim asupra
 16 împrotivnicilor noștri, dară de-i vom putea
 17 să-i batem pre ei“. Și-l întoarsără pre el,
 18 zicînd: „Nu vom putea, ce numai să mîntuim
 19 ale noastre suflete; acum te întoarce, că
 20 frații noștri s-au răsipit; și să dăm război
 21 cătră dînșii, și noi sîntem puțini“.
 22 Și zise Iuda: „Să nu-m fie mie să fac
 23 lucrul acesta, să fug de la ei, și vreamea
 24 noastră s-au apropiat, și să murim vitejaște
 25 pentru frații noștri și să nu lăsăm vină mă-
 26 ririi noastre“. Și să sculă putearea de la ta-

bără și statură întru întimpinarea lor; și
 să împărți călărima în doao părți, și praș-
 27 tiașii și arcașii mergea înaintea puterii, și
 28 cei de frunte războinici, toți cei tari. Și
 29 Vacchid era în cornul cel drept și să apropie
 30 stolul dentru amîndoao părțile și striga cu
 31 trîmbițele. Și trîmbițară cei de la Iuda
 32 și ei cu trîmbițele și să clăti pămîntul de
 33 glasul taberelor și să făcu războiul împreun-
 34 nat de dimineață pînă în sară. Și văzu Iuda
 35 că Vacchid și tăria taberei era în cei den
 36 dreapta și veniră împreună cu el toți
 37 cei tari de inimă. Și să zdrobi cornul
 38 cel drept de la dînșii și gonii denapoia
 39 lor, pînă la măgura Azotului. Și cei den
 40 cornul stîng văzură că s-au zdrobit cornul
 41 cel drept și să întoarsără după Iuda și
 42 după cei ce era împreună cu el pre den dos.
 43 Și să îngreue războiul și căzură răniț
 44 mulți, și den ceia și den ceia. Și Iuda
 45 căzu, și ceialaltă fugiră. Și rîdicară
 46 Ioanathan și Simon pre Iuda, fratele lor,
 47 și-l astrucară pre el în groapa părinților
 48 lui, în Modiim. Și-l plînsără pre el și-l
 49 tînguiră pre el tot Israilul tînguire mare,
 50 și jăliia zile multe, și ziseră: „Cum căzu
 51 cel tare, care au mîntuit pre Israil?“ Și
 52 ceale mai multe ale cuvintelor Iudei și ale
 53 războaielor și ale vitejiilor care au făcut și
 54 ale mărimii lui nu s-au scris, pentru că mul-
 55 te era foarte. Și fu după moartea Iudei,
 56 plecară cei fără de lege în toate hotarale
 57 lui Israil și răsăriră toți ceia ce fac strîmbă-
 58 tatea. În zilele acelea să făcu foamete
 59 mare foarte și de bunăvoie să deade țara
 60 împreună cu ei. Și alese Vacchid pre
 61 oamenii cei necredincioși și puse pre ei
 62 domni țării. Și cerceta și iscodiia pre
 63 priatinii Iudei și aducea pre ei cătră Vacchid
 64 și-ș izbîndiia întru dînșii și-i batjocuriia pre
 65 ei. Și să făcu necaz mare în Israil, carele
 66 nu s-au făcut den ziua carea nu s-au ivit
 67 proroc întru ei. Și să adunară toți pria-
 68 tinii Iudei și ziseră lui Ioanathan: „De
 69 cînd fratele tău Iuda au murit, și om aseame-
 70 nea lui nu iaste, să iasă cătră vrăjmași și
 71 cătră Vacchid și întru cei ce pizmuiesc
 72 limbii noastre. Acum dară, pre tine
 73 te-am ales astăzi ca să ne fii în locul lui noao
 74 căpetenie și povățuitoriu, ca să bați război-
 75 ul nostru“. Și priimi Ioanathan în vrea-
 76 mea aceaea povățuirea și să sculă în locul
 77 Iudei, fratelui lui. Și înțelease și cerca
 78 pre el să-l omoară. Și află Ioanathan și
 79 Simon, fratele lui, și toți cei ce era cu el și
 80 fugiră la pustiiul lui Thecoe și să tăbăriră
 81 la apa lacului Asfarului. Și află Vacc-
 82 hid, în ziua sîmbetelor, și veni el și toa-
 83 tă oastea lui, decindea de Iordan. Și

trimise pre fratele lui, povăţuitoriu gloatei, şi au rugat pre navatei, priatinii lui, să puie
 36 la ei unealtele ceale multe. Şi işiră fiii
 lui Iamvri de la Midava şi prinsără pre Ioan
 37 şi toate cîte avea şi să duseră cu eale. Şi
 după cuvintele aceastea, vestiră lui Ioanathan
 şi lui Simon, fratele lui, că fiii lui Iamvri
 fac nuntă mare şi aduc nevasta de la Nada-
 vath, fata unui boiaru den cei mari ai hana-
 38 neilor, cu pompă mare. Şi-ş aduse aminte
 de Ioan, fratele lui, şi să suiră şi să ascun-
 39 seră supt acoperemîntul muntelui. Şi
 rîdicară ochii lor şi văzură şi iată, gîlceavă
 şi gloată şi povară multă, şi ginerile au ie-
 şit, şi priatenii lui şi fraţii lui, întru timpni-
 40 narea lor, cu timpene şi cu muzice şi cu
 arme multe. Şi să sculară asupra lor de
 unde era ascunşi cei ai lui Ioanathan şi ucise-
 ră pre ei şi căzură răniţi mulţi, şi cei rămaşi
 au fugit la munte; şi luară toate prăzile lor.
 41 Şi să întoarse nunta spre plîngere şi glasul
 42 muzicelor lor spre jale. Şi au izbîndit
 izbîndirea singelui fratelui lor şi s-au întors
 43 la băhnişul Iordanului. Şi auzi Vacchidu
 şi veni în ziua sîmbetelor pînă la mătcile
 44 Iordanului cu puteare multă. Şi zise
 Ioanathan celor de lîngă el: „Să ne sculăm
 acum şi să dăm războiu pentru sufletele
 45 noastre, pentru că nu iaste astăzi ca ieri şi
 ca alaltaieri. Că iată, războiul iaste în
 preajma noastră şi denapoia noastră, şi apa
 Iordanului dencoace şi dencoalea, şi băhniş
 şi dumbravă, nu iaste loc de a ne abate.
 46 Acum dară, strigaţi la ceriu pentru ca să
 scăpaţi den mîna vrăjmaşilor noştri“. Şi să
 47 împreună războiul. Şi întinse Ioanathan
 mîna lui să lovească pre Vacchidu şi să dea-
 48 de de la el înapoi. Şi sări Ioanathan şi cei
 ce era cu el în Iordan şi înotară pînă decin-
 49 dea, şi ceia n-au trecut Iordanul asupra lor.
 50 Şi căzură de la Vacchidu în ziua aceea ca
 vro 1000 de bărbaţi. Şi să înturnă la
 Ierusalim şi zidi cetăţi tari în Iudea: întări-
 rea cea den Iereho, şi pre Emmaum, şi pre
 Vethoron, şi pre Vethil, şi pre Thamnatha,
 Farathoni, şi pre Tefon, cu ziduri nalte şi
 51 porţi şi zăvoară. Şi puse strajă într-însele,
 52 ca să fie cu vrăjmăşie spre Israil. Şi au întă-
 rit cetatea cea den Vethsura, şi pre Gazara, şi
 marginea, şi au pus într-însele puteri şi puneri
 53 de mîncări. Şi au luat pre fiii povăţuitori-
 lor ţării zăloage şi au pus pre ei la margine,
 54 în Ierusalim, în pază. Şi în anul 153, în
 luna a doua, porunci Alchim să surpe zidul
 curţii sfintelor cei mai denlăuntru; şi surpă
 55 lucrurile prorocilor şi începu a surpa. În
 vremea aceea, rănitu-s-au Alchim şi să con-
 teniră lucrurile lui şi să astupă gura lui şi să

slăbi şi nu mai putea a mai grăi cuvînt şi
 a porunci pentru casa lui. Şi muri Alchim 56
 în vremea aceea cu muncă mare. Şi văzu 57
 Vacchidu că au murit Alchim, şi să înturnă
 cătră împăratul şi să ostoi pămîntul Iudii
 ani 2. Şi să sfătuiră toţi cei fără de lege 58
 zicînd: „Iată, Ionathan şi cei ai lui cu linişte
 lăcuiesc, nădejduind; acum dară, să aducem
 pre Vacchidu şi va prinde pre ei toţi într-o
 59 noapte“. Şi mergînd, s-au sfătuit cu el.
 60 Şi să sculă a veni cu puteare multă şi au
 trimes cărţi pre ascuns la toţi ajutorii lui
 cei den Iudea ca să prinză pre Ionathan şi
 pre cei ce-s cu el; şi nu putea, căci s-au
 61 înţeles lor sfatul lor. Şi au prins den băr-
 baţii ţării, den căpeteniile răutăţii, ca vro
 62 50 de bărbaţi şi i-au omorît pre ei. Şi să
 osebi Ionathan şi Simon şi cei ce era cu el
 la Vethvasi cea den pustiiu şi zidi ceale
 surpate ale ei şi au întărit pre ea. Şi află 63
 Vacchidu şi adună toată mulţimea lui şi
 celor den Iudea porunci. Şi viind, să tăbă- 64
 rî asupra Vethvasiei şi au bătut pre ea zile
 multe şi au făcut meşteşuguri. Şi au lă- 65
 sat Ionathan pre Simon, fratele lui, în cetate
 şi ieşi în ţară; şi ieşi cu număr. Şi lovi 66
 pre Odomira şi pre fraţii lui şi pre fiii lui
 Faseron la lăcaşurile lor şi începu a bate şi
 să sui cu puteri. Şi Simon şi cei ce era 67
 cu el ieşiră den cetate şi arsără meşteşugu-
 rile. Şi deaderă războiu cătră Vacchid şi 68
 să zdrobi de cătră ei şi-l năcăjiia pre el
 foarte, căci era sfatul lui şi venirea lui de- 69
 şartă. Şi să urgisi cu mînie asupra băr-
 baţilor celor fără de lege, celor ce au sfătuit
 pre el ca să vie în ţară, şi au omorît dentru
 ei mulţi; şi să sfătui ca să meargă la pămîn- 70
 tul lui. Şi înţelease Ionathan şi trimise
 cătră el soli, ca să tocmească cătră el pa- 71
 ce şi să le dea lor robimea. Şi au
 72 priimit şi au făcut după cuvintele lui; şi i
 să jură lui cum nu-i va mai cerca răul în
 toate zilele vieţii lui. Şi i-au dat lui robi-
 mea carea au robit mai nainte den pămîntul
 Iudii şi, înturnîndu-se, să duse la pămîntul
 lui şi n-au mai adaos încă a veni la hotarale
 73 lor. Şi să ostoi sabia den Israil; şi au
 lăcuit Ionathan în Mahmas, şi începu
 Ionathan a judeca pre nărod, şi au stins pre
 cei necuraţ den Israil.

CAP X

i în anul 160, suitu-s-au Alexandru 1
 al lui Antioh Epifan şi au luat
 Ptolemaida şi l-au priimit pre el
 şi au împărăţit acolo. Şi auzi 2
 Dimitrie împăratul şi adună pu-
 tearea multă foarte şi ieşi în timpni-

3 rea lui la războiu. Și au trimis Dimitrie
cătră Ionathan cărți cu cuvinte de pace,
ca să-l mărească pre el, pentru că zise:
4 „Să apucăm a pune pace cu el mai nainte
decît a pune el cu Alexandru împotriva
5 noastră. Pentru că-ș va aduce aminte
toate răutățile carele am făcut cătră el,
6 și la frații lui, și la limba lui“. Și-i deade
lui volnicie să adune puteri și să facă arme
și să fie el ajutoriu lui, și pre cei zălojiț,
7 ce era la margine, zise să-i dea lui. Și
veni Ionathan la Ierusalim și au citit cărțile
la auzirea a tot nărodul și celor den margine.
8 Și să temură cu frică mare cînd auziră că
i-au dat lui împăratul volnicie să adune pu-
9 teri. Și au dat cei den margine lui Iona-
than pre cei zălojiț, și i-au dat pre ei părinți-
10 lor lor. Și lăcui Ionathan în Ierusalim
11 și începu a zidi și a înnoi cetatea. Și zi-
se cătră ceia ce fac lucrurile să zidească
zidurile și muntele Sionului, premprejur,
den pietri cu patru muchi, întru întărire; și
12 au făcut așa. Și au fugit cei striini de
fealiu, cei ce era în țările carele au zidit
13 Vacchid, Și au lăsat fieștecarele locul
14 lui și s-au dus la pămîntul lui. Fără
numai în Vethsura au rămas oarecarii den
ceia ce au lăsat leagea și poruncile, pentru
15 că le era lor scăpare. Și auzi Alexandru
împăratul făgăduialele cîte au trimis Dimi-
trie lui Ionathan, și i-au povestit lui răz-
boaiele și vitejiile carele au făcut el și frații
16 lui, și trudele carele au avut, și zise: „Au
afla-vom noi un bărbat ca acesta? Și acum,
să-l facem pre el priaten și ajutoriu noao“.
17 Și au scris cărți și au trimis lui, după
18 cuvintele aceastea zicînd: „Împăratul
Alexandru, fratele, lui Ionathan—bucurie!
19 Auzit-am de tine cum că ești bărbat virtos
cu putere și iscusit ești a fi noao priaten.
20 Și acum te-am pus astăzi pre tine arhiereu
limbii tale și priaten împăratului să te che-
mi (și trimise lui mohorît și coronă de
aur) și să socotești ceale ce sînt ale noastre
21 și să păzești prieteșug cătră noi“. Și
să îmbracă Ionathan cu svîntul vășmînt,
în a șaptea lună, în anul 160, în praznicul
facerii colibilor, și au adunat putere și au
22 făcut arme multe. Și auzi Dimitrie cu-
vintele aceastea și să mîhni și zise: „Pen-
23 tru ce am făcut aceasta, de au apucat mai
nainte de noi Alexandru a pune prieteșug
cu jidovii spre întărire? Scrie-voiu și eu lor
24 cuvinte de mîngîiare și de înălțime și de dări,
ca să fie împreună cu mine spre ajutoriu“.
25 Și au trimis lor după cuvintele aceastea:
„Împăratul Dimitrie, neamului Iudeilor, să să
bucure! De vreme ce ați păzit ceale că- 26
tră noi tocmeale și ați stătut întru priete-
șugul nostru și nu v-ați lipit lîngă vrăjmașii
noștri, auzit-am și ne-am bucurat. Și 27
acum, rămîneți încă a păzi cătră noi cre-
dință, și vom răsplăti voao bune pentru
carele faceți cu noi. Și vom lăsa voao 28
lăsări multe și vom da voao dări. Și acum, 29
slobozescu pre voi și lasu voao pre toți
jidovii de biruri și de prețul sării și de cu-
nuni; și pentru întreiala seminții Și pen- 30
tru jumătatea de roada cea de lemn, ce
mi să vine mie a lua, iert de astăzi înainte
a nu mai lua den țara Iudii și de la ceale
3 legi ce s-au adaos ei, de la Samaritida și
Galilea, și den ziua de astăzi și pînă în veac.
Și Ierusalimul fie sfînt și iertat, și hotarale 31
lui, zeciuialele și vămile. Lasu și biru- 32
ința marginii ceii den Ierusalim și o dau
arhiereului, ca să puie într-însa bărbați, pre
carii ar aleage el, a o păzi pre ea. Și tot 33
sufletul jidovilor, ce s-au robit de la pămîn-
tul Iudii la toată împărăția mea, îl lasu
slobodu în dar; și toți să lase birurile lor
și ale dobitoacelor lor. Și toate sărbă- 34
torile, și simbetele, și lunile noao, și zilele
ceale dovedite, și 3 zile mai nainte de sărbă-
toare, și 3 zile după sărbătoare, fie toate
zilele slobode și iertare de toți jidovii ceia
ce sînt întru împărăția mea. Și nu va 35
avea volnicie nimeni să facă și să dodeiască
pre neștine dentru ei, pentru tot lucrul.
Și să scrie den jidovi la puterile împă- 36
ratului la 30000 de bărbați și să vor da lor
lefi, cum să cuvine la toate puterile împă-
ratului. Și să voru pune dentru ei întru 37
țările ceale mari ale împăratului și dentru
aceștea să vor pune preste trebile împără-
ției care sînt de credință și căpeteniile
carii vor fi preste ei să fie dentru ei și să
umblu după legile lor, precum au și porun-
cit împăratul în pămîntul Iudii. Și ceale 38
3 legi [ce] s-au adaos la Iudea de la țara
Samariei, să să adaogă la Iudea, ca să să
socotească să fie supt unul, ca să nu asculte
de altă biruință fără numai de arhiereu.
Ptolemaida și ceaea ce e alătura cu ea am 39
dat-o dar sfîntilor celor den Ierusalim, la
cheltuiala cea ce să cuvine la ceale sfînte.
Și eu dau pre anu 15000 de sicile de argint 40
den viniturile împăratului, de la locurile
ceale ce să cuvin. Și tot cel ce prisoseaște, 41
care n-au fost dînd cei ce era preste trebi, ca
în anii cei dentîiu, de acum vor da la lucru-
rile Casii. Și, preste aceastea, 5000 de 42
sicile de argint, carii lua de la trebi, ca
în anii cei de mai nainte, ai Sfîntului,
den venit pre an, și aceștea să lase, pentru
că să cadu aceastea preoților celor ce slu-
jăscu. Și oricîți ari fugi la besearica cea 43

den Ierusalim și în toate hotarale ei, fiind datori împărătești și tot lucrul, să să slobozească, și toate cîte sînt lor, întru împărăția mea. Și a să zidi și a să înnoi lucrurile sfintelor, și cheltuiala să va da den venitul împăratului. Și să să zidească zidurile Ierusalimului și să le întărească împrejur, și cheltuiala să va da den venitul împăratului; și să să zidească zidurile ceale den Iudea".

Și deaca auzi Ionathan și norodul cuvintele aceastea, nu le-au crezut, nici le-au priimit, căci ș-au adus aminte de răutatea cea mare carea o au făcut în Israil și au năcăjit pre ei foarte. Și să voiră bine cu Alexandru, căci el s-au făcut lor începătoriu de cuvinte de pace și era lui într-ajutoriu în toate zilele.

Și adună Alexandru împărat puteri mari și să tăbărî împotriva lui Dimitrie. Și deaderă războiu acești doi împărați; și fugi tabăra lui Dimitrie și goni pre el Alexandru.

Și să întări preste ei și întări războiul foarte, pînă au apus soarele, și căzu Dimitrie, în ziua aceea. Și au trimis Alexandru cătră Potolomeu, împăratul Eghiptului, soli, după cuvintele aceastea zicînd: „De vreme ce m-am înturnat la pămîntul împărăției mele și am șăzut în scaunul părinților miei și am biruit putearea și am înfrînt pre Dimitrie și am biruit țara noastră. Și dedeu cu dînsul războiu și să înfrînsă el și tabăra lui de noi și am șăzut pre scaunul împărăției lui, și acum, să întărim între noi prieteșug: și acum, dă-m pre fata ta să o iau muiare, și voiu fi ginere ție și voiu da ție dări și ei, vreadnice ție".

Și răspunse Potolomeu împăratul zicînd: „Bună zi, în carea te-ai întors la pămîntul părinților tăi și ai șăzut în scaunul împărăției lor. Și acum voiu face ție ceale ce ai scris; ce vino să ne tîlnim la Ptolemaida, ca să ne vedem unul cu altul, și te voiu face ginere precum ai zis".

Și ieși Ptolemeu den Eghipt, el și Cleopatra, fata lui, și veniră la Ptolemaida, în anul 162. Și să întimpină cu Alexandru împăratul și-i deade pre Cleopatra, fata lui, și-i făcu nunta ei la Ptolemaida, precum fac împărații, cu slavă mare.

Și scrisă Alexandru împăratului Ioanathan să vie întru întimpinarea lui. Și mearse cu mărire la Ptolemaida și să întimpină cu cei 2 împărați și deade lor argint și aur, și priatinilor lor dări multe, și află har înaintea lor.

Și să adunară asupra lui bărbați ucigași den Israil, oameni fără de leage, să-l pîrască pre el, și nu-i băgă în seamă împăratul. Și porunci împăratul și dezbrăcără pre Ioanathan de hainele lui și-l îmbrăcără pre el cu mohorît; și făcu așa. Și-l puse împăratul de șăzu

cu el și zise boiarilor lui: „Ieșiți cu el la mijlocul cetății și strigați ca nimeni să nu să roage împotriva lui, pentru niciun lucru, și nimeni să nu-l dodeiască, pentru tot cuvîntul".

Și fu deaca văzură cei ce-l pîrșia mărirea lui, precum au strigat, văzîndu-l îmbrăcat și cu mohorît, fugiră toți. Și-l mări pre el împăratul și-l scrisă pre el den priatinii cei den frunte și-l puse pre el voivod și părtașu domnilor.

Și să întoarse Ioanathan la Ierusalim cu pace și cu veselie. Și, în anul 165, veni Dimitrie, feciorul lui Dimitrie de la Crit, la pămîntul părinților lui. Și auzi Alexandru împărat și să mîhni foarte și să întoarse la Antiohia.

Și puse Dimitrie pre Apolonie, pre cela ce era la Chili-Siria, și adună puteare mare; și s-au tăbărît la Iamnia și au trimis cătră Ionathan arhiereul, zicînd: „Tu însuși te rădici asupra noastră? Și eu m-am făcut de batjocură și de ocară pentru tine; și pentru căci biruiești preste noi în munți? Acum dară, de te nădejduiești pre puterile tale, pogoară-te cătră noi la cîmpu și să ne lovim amîndoi acolo, căci cu mine iaste putearea cetăților. Întreabă și află cine sînt; și ceialalți carii ajută noao. Și zic: Nu iaste voao stare de picioru de cătră fața noastră, căci de doao ori s-au înfrînt părinții tăi în pămîntul lor. Și acum nu vei putea să stai înaintea călărimei și a unii puteri ca aceștia la cîmpu, unde nu iaste piatră, nici pietricică, nici loc de fugă".

Și deaca auzi Ionathan cuvintele lui Apolonie, s-au pornit cu cugetul și au ales 10000 de bărbați și ieși den Ierusalim și-l întimpină Simon, fratele lui, spre ajutoriul lui.

Și să tăbărî la Iopi și-l închiseră pre el den cetate, căci straja lui Apolonie era la Ioppa, și o bătură pre ea. Și temîndu-se, deșchiseră cei den cetate și stăpîni Ionathan Ioppa.

Și auzi Apolonie și să tăbărî aproape cu 3000 de călărime și puteare multă și mearse la Azot, ca cum ar călători, și împreună să apropie la cîmp, pentru căci avea el mulțime de călărime și să nădejduia pre dînsa. Și goni Ionathan denapoia lui la Azot și să loviră taberele denapoia lui spre războiu.

Și lăsă Apolonie 1000 de călărime pre ascuns denapoia lor. Și află Ionathan că iaste ficleşug denapoia lui și au încungiurat tabăra lui; și scuturară săgețile la norod de dimeneață pînă înde sară. Iară norodul sta precum poruncise Ionathan și osteniră caii lor.

Și trase Simon putearea lui și să lovi cu stolul, pentru că călărimea slăbise, și să zdrobiră de el și fugiră. Și călărimea s-au răsipit la cîmp și au fugit la Azot și intrară la Vithdagon, capi-

84 ștea lor, ca să scape. Și au ars Ionathan
Azotul și cetățile ceale demprejurul ei, și
luo prăzile lor, și besearca Dagonului și pre
cei ce au fugit într-însa i-au ars cu foc.
85 Și să făcură cei ce au căzut de sabie, împreună
cu ceia ce s-au ars, ca 8000 de oameni.
86 Și să sculă Ionathan de acolo și să tăbări
la Ascalon și ieșiră cei den cetate spre tim-
87 pinarea lui, cu mărire mare. Și să înturnă
Ionathan la Ierusalim, împreună cu cei de
88 lângă el, avînd prăzi multe. Și fu deaca
auzi Alexandru împăratul cuvintele aceastea,
89 și adaose a mări pe Ionathan. Și trimise
lui paloș de aur, precum iaste obiceiul a
să da rudelor împăraților, și-i deade lui pre
Accaron și toate hotarale ei spre dare de
sortu.

CAP XI

1 i împăratul Eghipetului au adunat
puteri multe, ca năsipul de la țăr-
murile mării, și corabii multe, și
cercă să biruiască de tot împărăția
lui Alexandru, cu viclesug, și să
2 adaogă pre ea la împărăția lui. Și ieșiră
la Siria cu cuvinte de pace și deșchidea lui
cei den cetăți și-l întimpina pre el, căci po-
runca împăratului Alexandru era să iasă în-
3 tru timpinarea lui, căci îi era lui socru. Și
deaca întră la cetățile Ptolemaidei, au rînduit
4 puterile și strajă în fieștecare cetate. Și
deaca să apropie la Azot, arătă lui besearca
lui Dagon arsă, și Azotul și împrejururile
ei surpate, și trupurile lepădate, și pre cei
arși, pre carii au ars la războiu, pentru că
5 au făcut stoguri de ei în calea lui. Și po-
vestiră împăratului ceale ce au făcut Iona-
than, ca să-l defaime pre el, și tăcu împăra-
6 tul. Și întimpină Ionathan pre împăratul
la Ioppa cu mărire și să sărutară împreună
7 și au dormit acolo. Și mearse Ionathan
cu împăratul pînă la riul ce să cheamă Ele-
8 ther și să întoarse la Ierusalim. Și împă-
ratul Potolomeu birui cetățile ceale de pre
lîngă mare pînă la Selevchia cea de pre lîngă
9 mare și socotia pentru Alexandru gînduri
reale. Și trimise soli cătră Dimitrie împă-
ratul zicînd: „Vino să punem între noi legă-
tură și voi da ție pre fata mea, carea ține
Alexandru, și vei împărăți împărăția tătî-
10 ne-tău, Pentru că m-am căit căci i-am dat
lui fata mea, că au cercat să mă omoară“.
11 Și l-au hulit pre el, pentru că au poftit el
12 împărăția lui. Și luîndu-ș fata, o deade
lui Dimitrie; și să streină Alexandru și să
13 arătă vrajba lor. Și întră Potolomeu la
Antiohia și puse 2 steme în capul lui: și a
14 Asiei și a Eghipetului. Și Alexandru împă-
ratul era în Chilichia în vremile acealea, căci
15 să viclenise cei de la locurile acealea. Și au-
zi Alexandru și veni asupra lui cu războiu; și

ieși Potolomeu și-l întimpină pre el cu mînă
tare și-l înfrînsă pre el. Și fugi Alexandru 16
la Aravia, ca să să acopere el acolo, și împă-
ratul Potolomeu s-au înălțat. Și luo 17
Zavdiil arapul capul lui Alexandru și-l
trimise lui Potolomeu. Și împăratul 18
Potolomeu muri a treia zi și cei ce era în ce-
tăți periră de cei ce era într-însele. Și 19
împărăți Dimitrie în anul 167. În zilele 20
acealea adună Ionathan pre cei den Iudea
ca să bată marginea cea den Ierusalim, și
făcu asupra ei meștersuguri multe. Și 21
mearseră oarecarii, carii urîia limba lor, băr-
bați fără de leage, cătră împăratul și vestiră
lui că Ionathan șade împrejurul marginei;
Și auzînd, să mînie și, deaca auzi, îndată 22
purcegînd au venit la Ptolemaida și au scris
lui Ionathan să nu șază împrejur și ca să-l
întimpine el pre dînsul la Ptolemaida, cît de
curînd, să să împreune. Și deaca auzi 23
Ionathan, porunci să șază împrejur și alease
den cei mai bătrîni ai lui Israil și den preoți
și deade pre sine la primejdie. Și luînd 24
argint și aur și îmbrăcăminte și alte daruri
mai multe, au mers cătră împăratul la Ptole-
maida și află har înaintea lui. Și făcea 25
pîră asupra lui oarecarii fără de leage den
jidovi, Și au făcut lui împăratul precum 26
au făcut lui și cei mai nainte de el și-l
înălță pre el înaintea tuturor priatenilor lui.
Și întări lui vlădicia și altele cîte avea mai 27
nainte cinstite și l-au făcut pre el a povățui
pre cei de frunte priateni. Și să rugă 28
Ionathan împăratului să facă Iudea fără de
bir, și ceale trei diregătorii ale locurilor, și
pre Samaria, și-i făgădui lui talanzi trei sute.
Și plăcu împăratului, și scrisse lui Ionathan 29
cărți pentru toate aceastea, scriînd într-aces-
ta chip: „Împăratul Dimitrie—lui Iona- 30
than fratelui bucurie, și limbii jidovilor!
Izvodul cărții care am scris lui Lasten, ru- 31
dii noastre, pentru voi, scris-am și cătră
voi care să știț: ‘Împăratul Dimitrie— 32
lui Lastin tatălui, să să bucure! Limbii 33
iudeilor, priatenilor noștri și carii păzescu
ceale ale noastre dreptăți, am ales a le
face bine, pentru cea de la ei bunăvoie
cătră noi. Le-am întărit lor și hotarale 34
Iudei și ceale trei legi danie, și Lida și
Ramathem, carele s-au adaos la Iudea de
la Samaritida, și toate cîte să hotărăsc
cu eale; și tuturor celor ce fac jîrtvă la
Ierusalim, pentru ceale împărătești carele
lua împăratul de la ei mai nainte pre an,
den roadele pămîntului și den roadele pomi-
lor, Și cealealalte care ni să cad noo 35
de acum înainte ale zeciuialelor și ale vă-

milor celor ce ni să cad noao, și iazerile să-
 36 ajutoriu le iertăm lor. Și nu să va călca
 niciuna dentru aceastea, de acum preste
 37 toată vremea' Acum dară, nevoiți ca să
 faceț acestora izvod, și să să dea lui Iona-
 than și să să puie în muntele cel svînt, la
 38 locu însămnat“. Și văzu Dimitrie împă-
 ratul că au încetat pămîntul înaintea lui și
 nimica lui nu să împoncișa, și au slobozit
 toate puterile lui, pre fieștecarele la locul
 său, afară den puterile ceale striine, carele
 le-au adunat de la ostroavele limbilor; și
 pizmuiră lui toate puterile ceale de la părinți.
 39 Și Trifon era den cei de la Alexandru mai
 nainte, și văzu că toate puterile răpștescu
 asupra lui Dimitrie și mearse cătră Simalcuc
 arapul, carele hrăniia pre Antioh, copilașul lui
 40 Alexandru, Și șădea lingă el, ca să-l dea pre
 el lui, să-l puie împărat în locul tătine-său.
 Și spuse lui cîte au făcut Dimitrie, și vrajba
 care au cu el puterile lui, și rămase acolo
 41 zile multe. Și trimise Ionathan cătră
 Dimitrie împăratul ca să scoață pre cei den
 margine den Ierusalim și pre cei den țării,
 42 pentru că era dînd războiu lui Israil. Și
 trimise Dimitrie cătră Ionathan, zicînd:
 „Nu numai aceastea voiu face ție și limbii
 43 tale, ce cu mărire voiu mări pre tine și limba
 ta, de voiu nemeri vreme bună. Acum
 dară, pre direptate vei face de-m vei trimite
 oameni carii în vor ajuta, căci mi s-au ficle-
 44 nit toate puterile meale“. Și au trimis
 Ionathan lui 3000 de voinici aleș la Antiohia;
 și veniră cătră împăratul și să veseli împă-
 45 ratul de vinirea lor. Și să adunară cei
 den cetate în mijlocul cetății, ca vro 120000
 de bărbați, și vrea să omoară pre împăratul.
 46 Și fugi împăratul la curte, și au apucat cei
 den cetate răspintiile cetății și au început
 47 a da războiu. Și au chemat împăratul
 pre jidovi spre ajutoriu, și să adunară cătră
 el toți împreună și s-au rîsipit în cetate.
 48 Și au omorît în cetate în ziua aceea ca
 vro 100000, și au ars cetatea, și au luat
 prăzi multe într-acea zi, și au mîntuit
 49 pre împăratul. Și văzură cei den cetate
 că au biruit de tot jidovii cetatea pre-
 cum au vrut, și au slăbit cu cugetele
 lor și au strigat cătră împăratul, cu rugă-
 50 ciune zicînd: „Dă-ne noao direaptele,
 și să contenească jidovii bătînd pre noi
 51 și cetatea“. Și lepădară armele și făcură
 pace și să măriră jidovii înaintea împăratu-
 lui și înaintea tuturor celor de la împărația
 lui; și să întoarseră la Ierusalim avînd
 52 prăzi multe. Și șazu Dimitrie împăratul
 în scaunul împărăției și încetă pămîntul
 înaintea lui. Și minți de toate cîte zise
 și s-au înstreinat lui Ionathan și n-au răsplă-
 tit după pohtele ceale bune, carele au
 răsplătit lui, și-l necăjiia pre el foarte.
 Și după aceastea să înturnă Trifon, și Antioh
 54 cu el, copilaș tinerel; și împărăți și puse
 stemă. Și să adunară cătră el toate pu-
 55 terile carele au răsipit Dimitrie și deaderă
 războiu cătră el; și fugi și să birui. Și luo
 56 Trifon fiarăle și birui de tot pre Antiohia.
 Și scrise Antioh cel mai tînăr lui Ionathan,
 57 zicînd: „Întărescu-ți ție vlădicia și puie
 pre tine preste ceale patru legi, ca să fii tu
 den priatinii împăratului“. Și au trimis
 58 lui daruri de aur, și slujbă, și-i deade lui
 volnicie a bea cu aur și a fi cu mohorît și a
 avea paloș de aur. Și pre Simon, fratele
 59 lui, l-au pus voivod de la laturea Tirului pînă
 la hotarăle Eghipetului. Și ieși Ionathan
 60 și mergea decîndea de rîu și pre la cetăți și
 să adunară cătră el toate puterile Siriei,
 spre ajutoriu; și veni la Ascalon și-i ieșiră
 întru întimpinarea lui cei den cetate cu slavă.
 Și să duse de acolo la Gaza și șazu impre-
 61 jurul ei și arse preprejururile ei și le prădă
 pre eale. Și rugară cei de la Gaza pre
 62 Ionathan și deade lor direaptele; și luo
 pre feciorii boiarilor zăloage și-i trimise pre
 ei la Ierusalim, și trecu pren țară, pînă la
 63 Damasc. Și auzi Ionathan că era boiarii
 lui Dimitrie la Cadis cea den Galilea, cu pu-
 teare multă, vrînd să-l mute pre el den țară.
 Și să întimpină cu ei, și pre frate-său Simon
 64 îl lăsă în țară. Și să tăbărî Simon la
 65 Vethsura și bătea pre ea zile multe și o în-
 chise pre ea. Și-l rugară pre el ca să ia
 66 direapte, și le deade lor; și-i scoase pre ei de
 acolo, și luo cetatea și puse într-însa pază.
 Și Ionathan și tabăra lui s-au tăbărît la apa
 67 Ghenisarului și mîneacă demineața la cîmpul
 Nasorului. Și iată, tabăra celor streini
 68 de fealiu întimpina pre el la cîmp, și puseră
 oaste ascunsă asupra lui în munți, și ei îl
 69 timpinară den preajmă. Și oastea cea
 ascunsă s-au sculat den locurile lor și au dat
 70 războiu. Și fugiră cei de lingă Ionathan
 toți, nici unul n-au rămas dentru ei, afară
 de Matathia al lui Avesalom și Iuda al lui
 Halfi, căpeteniile oștii puterilor. Și rupse
 71 Ionathan hainele lui și puse pămînt pre capul
 lui și să rugă. Și să întoarse cătră ei cu
 72 războiu și înfrînse pre ei și fugiră. Și vă-
 73 zură cei ce fugiia de la el și să întoarseră
 cătră el; și goniia cu el pînă la Cadis, pînă
 la tabăra lor, și s-au tăbărît acolo. Și au
 74 căzut den cei streini de fealiu, în ziua aceea,
 ca vro 3000 de bărbați și să întoarse Ionathan
 la Ierusalim.

CAP XII

1 **S**i văzu Ionathan că vremea îi pris-
tănește și alese bărbați și trimise
2 la Rîm să întărească și să înnoias-
că cătră ei prieteșug. Și la
3 sparteani și alte locuri au trimis
cărți ca acestea. Și mearseră la Rîm și
4 intrară la sfat și zisără: „Ionathan arhiereul
și limba jidovilor au trimis pre noi să înnoim
5 prieteșugul la ei și ajutoriul, ca și mai nainte“.
6 Și deaderă cărți lor cătră ei pre alocurea, ca
să-i petreacă pre ei la pămîntul Iudii cu pace.
7 Și acesta e izvodul cărților căroră au scris
8 Ionathan sparteanilor: „Ionathan arhiereul
și bătrînimea limbii și preoții și celalalt no-
9 rod al jidovilor—la sparteanii frați, să să
10 bucure! De vremea ce mai nainte s-au
trimis cărți cătră Onia arhiereul, de la Darie,
11 cel ce împărățește întru voi, că sînteți
frații noștri, precum iaste scris izvodul,
12 Și au priimit Onia pre bărbatul cel trimis
cu cinste și au luat cărțile întru carele să
13 arăta pentru ajutoriu și pentru prieteșug,
14 Și noi dară, nelipsiți de acestea fiind,
mîngîiare avînd cărțile ceale sfinte, care
15 sînt în mînule noastre, Ne-am ispitit a
trimite cea cătră voi frăție și prieteșug
16 a-noi, ca să nu ne înstreinăm de cătră voi,
pentru că multe vremi au trecut de cînd ați
17 trimis cătră noi. Noi dară în toată vrea-
mea neîncetat, și la sărbători, și la ceale-
18 lalte cuviitoare zile, vă pomenim pre voi
[la] preste carele aducem jîrtve și la rugi,
19 precum să cade și să cuvine să pomenim
pre frați, Și ne veselim spre mărirea
20 voastră. Și pre noi ne-au încunjurat
multe scîrbe, și războaie multe, și ne-au
21 dat războiu noao împărății cei demprejurul
nostru. Și nu vream dară să vă dodeim
pre voi și pre ceialalți ajutori și priatени ai
noștri întru războaiele acestea, Pentru
că avem cel de la ceriu ajutoriu ajutorînd
noao și ne-am mîntuit de cătră vrăjmașii
noștri și s-au plecat vrăjmașii noștri.
Ales-am dară pre Numiniu al lui Antioh și
pre Andepatru al lui Iasson, și am trimis
cătră rîmleani să înnoim cel cătră noi
prieteșug și ajutoriul cel mai den nainte.
Și am poruncit dară lor și cătră voi să vie,
și să să închine voao și să vă dea voao
ceale de la noi cărți pentru noirea și fră-
ția noastră. Și acum bine veți face,
răspunzînd noao cătră acestea“. Și
acesta e izvodul cărților carele au trimis
Oniaris. „Împăratul sparteanilor—lui Onia,
preotului celui mare, să să bucure! Afla-
tu-s-au în scrisoare pentru sparteani și
pentru jidovi cum sînt frați și cum sînt

den neamul lui Avraam. Și acum, de
cînd am cunoscut acestea, bine veți face
scriînd noao pentru pacea voastră. Și noi
răspundem cu scrisoarea voao, dobitoacele
voastre și avearea voastră ale noastre sînt,
și ceale ale noastre ale voastre sînt; poruncim
dară ca să vă vestească voao ca acestea“.
Și auzi Ionathan că s-au întorsu boiarii lui
Dimitrie cu putere multă decît mai nainte,
ca să dea războiu cătră el. Și să sculă
de la Ierusalim și să întimpină cu ei la țara
Amathitei, pentru că n-au dat lor îngăduială
să calce în țara lui. Și au trimis iscoade
la tabăra lui și s-au întorsu și au vestit lui
că așa să rînduiescu, să cază preste ei noap-
tea. Și deaca apuse soarele, porunci
Ionathan celor de lîngă el a priveghea și să
fie asupra armelor și să să gătească de răz-
boiu toată noaptea; și scoase strajă înainte
împrejurul taberii. Și auziră neprietenii
că s-au gătit Ionathan și cei de lîngă el de
războiu și să temură și să întristară cu ini-
ma lor; și au ars focuri în tabăra lor. Și
Ionathan și cei de la el n-au știut pînă dime-
neața, pentru că ei vedea focurile arzînd.
Și goni Ionathan denapoia lor, și nu i-au
apucat pre ei, pentru că au fost trecut rîul
Elefterului. Și să abātu Ionathan spre
arapii ceia ce să cheamă zavedii și lovi pre ei
și luo prăzile lor. Și purcegînd, veni la
Damasc și îmblă în toată țara. Și Simon
ieși și îmblă pînă la Ascalon și la ceale de
aproape cetăți, și să abātu la Iopa și o
apucă mai nainte pre ea, Pentru că auzi
că vor să dea cetatea celor de la Dimitrie;
și puse acolo pază ca să o păzască pre ea.
Și să întoarse Ionathan și adună pre cei bă-
trîni ai norodului și să sfătui cu ei ca să zi-
dească țării în Iudea. Și să înalțe zidurile
Ierusalimului și să înalțe înălțime mare în
mijlocul marginii și al cetății, ca să o ose-
bească pre ea de cătră cetate, ca să fie ea
osebită, ca nici să cumpere, nici să vînză.
Și să adunară a zidi cetatea, și căzu zidul
pîrîului celui de cătră Apiliot; și tocmiră
ceale ce să cheamă Hafenatha. Și Simon
au zidit pre Adida, la Sefila, și au întărit
uși și zăvoară. Și cercă Trifon să împă-
rățească Asia și să puie stema și să-ș tinză
mîna preste Antioh împăratul. Și să
sfîi, ca nu cîndai nu-l va lăsa pre el Ionathan
și ca nu cîndai va da războiu cătră el; și
cerca prileju ca să prinză pre Ionathan, ca
să-l piarză pre el. Și sculîndu-se, veni la
Vethsan. Și ieși Ionathan întru timpina-
rea lui cu 40000 de bărbați aleși spre rîndu-
ială și veni la Vethsan. Și văzu Trifon
că au venit cu putere multă și a tinde mîni-
le asupra lui să temu. Și l-au priimit

pre el cu mărire, și l-au împrețenit pre el
cu toți priatenii lui, și i-au dat lui dări, și
porunci priatenilor lui și puterilor lui să
44 asculte de el ca și de dînsul. Și zise lui
45 Ionathan: „Pentru ce ai ostenit tot norodul
acesta, nefiind între noi războiu? Și acum,
trimite pre ei la casele lor și alege ție băr-
bați puțini carii vor fi împreună cu tine și
vino cu mine la Ptolemaida și-ț voi da ție
pre dînsa și cealealalte întăriri, și puterile
cealealalte, și pre toți cei ce sînt preste
trebi; și întorcîndu-mă, mă voi duce îna-
46 poi, că pentru aceasta am venit“. Și
încrezîndu-se lui, au făcut cum au zis; și
trimise puterile și mearseră la pămîntul
47 Iudii. Și lăsă cu el bărbați 3000, dentru
carii 2000 au lăsat în Galileia și 1000 au
48 mers cu el împreună. Și deaca au intrat
Ionathan la Ptolemaida, au închis ptolema-
ianii porțile și prinseră pre el, și pre toț
ceia ce au intrat împreună cu el i-au omorît
49 cu sabia. Și au trimis Trifon puteri și
călărime la Galilea și la cîmpul cel mare,
ca să piarză pre toți ceia de la Ionathan.
50 Și aflară că s-au prins Ionathan și au perit
și cei ce era cu el și să mîngîiară pre sine și
mergea înturmîndu-se, gata fiind de războiu.
51 Și văzură ceia ce goniia că pentru sufletul
52 lor sînt a să bate și să întoarseră. Și veni-
ră toți cu pace la pămîntul Iudii și plînse-
ră pre Ionathan și pre cei ce era cu el și să
temură foarte și jeliră tot Israilul jale mare.
53 Și cercară toate limbile ceale de prempre-
jurul lor ca să-i surpe pre ei, pentru că ziseră:
54 „N-au căpetenie și ajutoriu, acum dară să-i
batem pre ei și să rîdicăm den oameni
pomenirea lor“.

CAP XIII

1 **S**i auzi Simon că au adunat Trifon
puteare multă ca să vie la pămîntul
2 Iudii și ca să-l surpe pre el. Și
văzu nărodul că iaste plin de frică
și plin de teamere, și să sui la
3 Ierusalim și adună nărodul. Și mîngîia
pre ei și zise lor: „Voi știț cîte eu și frații
miei și casa tătîne-mieu am făcut pentru
legi și pentru svinte, și războaiele și nevoile
4 care am văzut. Pentru aceasta au perit
frații miei toți, pentru Israil, și rămaș eu sîn-
5 gur. Și acum, să nu dea Dumnezeu ca
să-m cruț eu sufletul în toată vremea ne-
cazului; pentru că nu sînt mai bun decît frații
6 miei, Însă voi izbîndi pentru leagea mea
și pentru ceale svinte, și pentru muieri și
fiii noștri, căci s-au adunat toate limbile
să ne surpe pre noi, pentru vrăjmășia“.
7 Și s-au învitat duhul nărodului îndată ce
au auzit cuvintele aceastea și răspuseră

cu glas mare, zicînd: „Tu ești noao po- 8
vățuitoriu în locul Iudii și [lui] Ionathan,
fratelui tău. Bate războiul nostru, și toa- 9
te, oricîte vei zice noao, vom face“. Și 10
adună toți bărbații cei de războiu și grăbi
a săvrși zidurile Ierusalimului și-l întări pre
el premprejur. Și au trimis pre Ionathan 11
al lui Avesalom, și cu dînsul puteare destulă,
la Ioppa și au scos pre cei ce era acolo și au
rămas acolo într-însa. Și s-au sculat Tri- 12
fon de la Ptolemaida, cu puteare multă, să
între la pămîntul Iudii; și Ionathan era
împreună cu el la pază. Și Simon s-au 13
tăbărit la Adidus, despre fața cîmpului.
Și înțelease Trifon că s-au sculat Simon în 14
locul lui Ionathan, fratelui său, și cum va
să dea cu el războiu, și cătră el au trimis
soli zicînd: „Pentru argintul ce era dato- 15
riu Ionathan, fratele tău, la treaba împără-
tească, pentru trebile care au avut, îl ținem
pre el. Și acum trimite 100 de talanzi de 16
argint și pre doi den fiii lui, zăloage, ca nu
cîndai, slobozîndu-se, să va vicleni de cătră
noi, și-l vom lăsa pre el“. Și cunoscu 17
Simon că cu vicleșug grăiescu cătră el, și
trimise argintul și copilașii, ca nu cîndai
să rădice vrajbă mare cătră nărod, zicînd:
„Căci nu i-am trimis lui argintul și copilașii, 18
au perit“. Și au trimis copilașii și cei 19
100 de talanzi; și au mințit și n-au slobozit
pre Ionathan. Și după aceeaa veni Trifon 20
ca să calce în țară și să o surpe pre ea, și
încungiură calea cea despre Adora; și Simon
și tabăra lui mergea în preajma lui, la tot
locul, oriunde mergea. Iară cei den 21
margine trimitea spre Trifon soli, sîrguînd
pre el ca să vie cătră ei pren pustiu și să le
trimiță lor hrană. Și găti Trifon toată 22
călărimea lui să vie în noaptea aceea, și
era zăpadă multă foarte și n-au venit, pen-
tru zăpadă, și să sculă și veni la Galaadita.
Și deaca să apropie la Vascama, au omorît 23
pre Ionathan; și să îngropă acolo. Și să 24
înturnă Trifon și să duse la pămîntul lui.
Și au trimis Simon și au luat oasele lui 25
Ionathan, fratelui lui, și l-au îngropat pre el
în Modin, cetatea părinților lui. Și l-au 26
plîns pre el tot Israilul plîngere mare și l-au
jelit pre el zile multe. Și au zidit Simon 27
preste mormîntul tatălui lui și al fraților lui,
și-l înălță pre el cu vedeara, cu piatră cio-
plită, pre denainte și dendărăt. Și au 28
pus preste eale șapte turnuri, unul în preaj-
ma unuia; tatălui, și maicei, și celor patru
frați. Și acestora le-au făcut meșterșu- 29
guri, puînd împrejur stîlpi mare, și au

făcut preste stâlpi toată armarea, spre nume
 veacinic, și lângă arme corăbii cioplite, ca
 să să vază de cătră toți ceia ce îmblă pre
 30 mare. Acesta e mormîntul carea au făcut
 31 în Modin, pînă în ziua aceasta. Iară Tri-
 fon umbla cu viclesug cu Antioh, împăratul
 32 cel tînăr, și-l omoară pre el. Și împărăți
 în locul lui și au pus stema Asiei și au făcut
 33 rană mare pre pămînt. Și au zidit Simon
 întăriturile Iudii și au zidit împrejur turnuri
 nalte și cu ziduri mari, și turnuri și porți și
 zăvoară, și au pus bucate întru întărire.
 34 Și alese Simon bărbați și trimise cătră
 Dimitrie împăratul ca să facă iertare țării,
 căci toate faptele lui Trifon era jahuri.
 35 Și au trimis la el Dimitrie împăratul, după
 cuvintele aceastea, și au răspuns lui și au
 36 scris lui carte ca aceasta: „Împăratul
 Dimitrie—la Simon arhiereul și priatinul
 împăraților și la cei bătrîni și la limba jido-
 37 vască, să să bucure! Corona cea de aur
 și lanțul, carele aș trimis, împodobitu-ne-am
 și gata sîntem a face pace mare și a scrie
 celor ce-s preste trebi ca să vă lase voao
 38 lăsări. Și cîte am pus cătră voi, stau; și
 39 întăririle carele aș zidit, fie-vă voao. Și
 iertăm necunoștințele și greșalele pînă în
 ziua de astăzi; și cununa carea erați datori
 și ce altă să vămuia în Ierusalim, să nu să
 40 mai vămuiască. Și carii vor fi iscusit
 dentru voi, să să scrie la cei de lîngă noi;
 să să scrie, și să să facă în mijlocul nostru
 41 pace“. În anul 170, să rîdică jugul limbi-
 42 lor de la Israil. Și au început nărodul
 lui Israil a scrie în scrisori și adunări: „În
 anul dentîu, pre vreamea lui Simon, arhie-
 43 reului celui mare, și voivodul și povățuito-
 riul jidovilor, În zilele acealea s-au tăbă-
 rînt asupra Gazei și au încungiurat pre ea cu
 tabere și au făcut meșteșuguri de luarea
 cetății; și să apropie la cetate și lovi un turn
 44 și-l luo. Și cei ce era într-aceale meșteșu-
 guri săriră în cetate și să făcu pornire
 45 mare în cetate. Și să suiră cei den cetate
 cu muierile și cu feciorii pre zid, rumpîndu-ș
 hainele lor, și strigară cu glas mare, rugînd
 pre Simon să le dea lor direaptele, și ziseră:
 46 ‘Să nu ne faci noao după răutățile noastre,
 47 ce după mila ta’. Și să tocni Simon cu ei
 și nu-i bătu pre ei, și-i scoase pre ei den ce-
 tate și curăți casele întru carele era idolii și
 așa întră într-însa, lăudînd și binecuvîntînd.
 48 Și scoase dentr-însa toată necurăția, și
 așază acolo oameni carii fac leagea, și o
 întări pre ea și-ș zidi lui într-însa lăcaș.
 49 Iară cei den margine den Ierusalim să
 opriia a ieși și a intra în țară și a cumpăra
 și a vinde, și flămînziră foarte și periră
 50 dentru ei bogați de foame. Și stri-

gară cătră Simon să ia direapte și le deade
 lor; și scoase pre cei de acolo și au curățit
 marginea de pîngăriciuni. Și întră la ea 51
 în 23 ale lunii a doua, în anul 171, cu laudă,
 și cu stîlpări, și cu copuze, și cu țimbale,
 și cu alăute, și cu laude și cu cîntări, căci
 s-au zdrobit vrăjmași mari den Israil. Și 52
 puse pre an ca să ție ziua aceasta cu veselie.
 Și au întărit mägura beserecii cea de lîngă 53
 margine și lăcuia acolo el și cei de lîngă el.
 Și văzu Simon pre Ioan, feciorul lui, că 54
 iaste om deplin și l-au pus pre el povățuito-
 riul puterilor, tuturor, și lăcuia în Gazaris“.

CAP XIV

i în anul 172, adunat-au Dimitrie 1
 împăratul puterile lui și să duse la
 Midia, ca să-ș tragă lui ajutoriu
 pentru ca să bată pre Trifon. 2
 Și auzi Arsachis, împăratul Midiei
 și Persidei, că au venit Dimitrie la hotarul
 lui și au trimis pre unul den boiarii lui să-l 3
 prinză pre el viu. Și mearse și lovi tabă-
 ra lui Dimitrie și-l prinse pre el și-l aduse pre
 el cătră Arsacu și-l puse pre el la pază. 4
 Și încetă pămîntul, toate zilele lui Simon;
 și au cercat bunătați limbii lui, și le plăcu
 lor biruința lui și mărirea lui, toate zilele. 5
 Și cu toată mărirea lui luo pre Ioppa în
 loc de vad și făcu intrare ostroavelor mării. 6
 Și au lărgit hotarale limbii lui și au biruit
 țara. Și au adunat robime multă și au 7
 domnit Gazaronul și Vethsuronul și margi-
 nea și au scos necurățiile dentr-însa și nu
 era cel ce să stea împotriva lui. Și era 8
 lucrînd pămîntul lor cu pace și pămîntul
 da roadele lui și leamnele cîmpilor rodul lor.
 Bătrîni în ulițe șădea, toți pentru bunătați 9
 vorbiia de obște, și tinerii s-au îmbrăcat cu
 mărire și cu veșminte de războiu. Cetăți- 10
 lor au dat bucate și le-au rînduit pre eale cu
 vase de întărire, cît s-au numit numele mă-
 ririi lui pînă la marginea pămîntului.
 Făcut-au pacea pre pămînt și să veseli 11
 Israil cu veselie mare. Și au șezut fiește- 12
 carele suptu via lui și smochinul lui și nu
 era cel ce să spare pre ei. Și să sfiși 13
 cel ce-i bătea pre ei pre pămînt și împărății
 să surpară în zilele acealea. Și au întă- 14
 rit pre toți smeriții norodului lui, leagea
 cercă, și rădică pre tot cel fără de leage și
 viclean. Sfintele le mări și înmulți vase- 15
 le sfintelor. Și auziră la Rîmu că au 16
 murit Ionathan, și pînă la Spartis s-au auzit,
 și să mîhniră foarte. Și auzi că Simon, 17
 fratele lui, s-au făcut în locul lui arhiereu
 și biruiaște țara și războaiele celor ce
 sînt într-însa. Scrisără cătră el cu 18
 table de aramă, ca să înnoiască cătră el

prieteșug și ajutoriul carele au întărit cătră
 19 Iuda și Ionathan, frații lui. Și să cetiră
 20 înaintea adunării în Ierusalim. Și acesta
 e izvodul cărților căroră au trimis sparteani-
 nii: „Boiarii sparteanelor și cetatea—lui Si-
 mon, preotului celui mare, și bătrînilor și
 preoților și la celalalt norod al jidovilor,
 21 frați, să să bucure! Solii carii s-au trimis
 cătră norodul nostru vestitu-ne-au noao
 pentru mărirea voastră și cinstea, și ne-am
 22 veselit spre venirea lor. Și am scris ceale
 zise de cătră ei în sfaturile norodului așa:
 Numiniu al lui Antioh și Andipatru al lui
 Iason, solii jidovilor, au venit cătră noi,
 23 înnoindu cel cătră noi prieteșug. Și plăcu
 norodului a primi oamenii cu mărire și a
 pune izvodul cuvintelor lor în cărțile ceale
 arătate la norod, ca să aibă pomenire noro-
 dul sparteanelor. Și izvodul acesta au scris
 24 la Simon arhiereul“. După aceastea au
 trimis Simon pre Numineu la Rîmu, avînd
 pavază mare de aur, cumpăna trăsorii ei da
 1000 de mnas, ca să întărească cătră ei aju-
 25 toriul. Și deaca auzi norodul cuvintele
 aceastea, zisără: „Ce har vom răsplăti lui
 26 Simon și fiilor lui? Pentru că întări el,
 și frații lui, și casa tătîne-său, și au bătut
 pre vrăjmașii lui Israil de la ei și au întărit
 lui volnicie“. Și au scris pre table de aramă
 27 și au pus în stîlpi în munții Sionului. Și
 acesta e izvodul cărții: „În 18 ale lui elul,
 în anul 172, și acesta e al treile an pre vrea-
 28 mea lui Simon arhiereul, în saramel, La
 adunare mare de preoți și de norod și de
 boiarii limbii și celor mai bătrîni ai țării,
 arătat-am voao: De vreme ce de multe ori
 29 s-au făcut războaie în țară, Și Simon,
 feciorul lui Matathiu, feciorul feciorilor lui
 Iariv, și frații lui dat-au pre sine primejdiei
 și au stătut împotriva celor vrăjmași ai
 limbilor, pentru ca să stea sfintele lor și
 leagea, și cu mărire mare au mărit limba
 30 lor. Și au adunat Ionathan limba lor
 și să făcu lor arhiereu și să adaose cătră
 31 norodul lui. Și au vrut vrăjmașii lor
 să calce în țara lor, ca să le surpe țara lor
 și să tinză mînilor preste ceale sfinte ale
 32 lor. Atuncea s-au sculat Simon și au
 dat războiu pentru limba lui, și au cheltuit
 bani mulți dentru ai lui, și deade arme
 bărbaților puterii limbii lui, și le deade
 33 lor lefi, Și întări cetățile Iudii, și pre
 Vethsura, ceaea de la hotarăle Iudii, unde
 era armele vrăjmașilor mai nainte, și au pus
 34 acolo pază bărbați jidovi. Și pre Ioppa
 au întărit, cea de la mare, și pre Gazara,
 cea de la hotarăle Azotului, întru carea lăcu-
 ia vrăjmașii mai nainte acolo, și au lăcuit

acolo jidovi, și cîte le era de treabă spre
 isprăvirea acestora au pus într-însele. Și 35
 văzu norodul credința lui Simon și mărirea
 carea au sfătuit să facă limbii lui, și au pus
 pre el povățuitoriu lor și arhiereu, pentru
 că el au făcut toate aceastea, și dreptatea
 și credința carea au păzit limbii lui și au
 cercat în tot chipul a înălța norodul lui.
 Și în zilele lui s-au sporit în mînilor ca să 36
 să rădice limbile den țara lor și pre cei den
 cetatea lui David, cei den Ierusalim, carii
 ș-au făcut lor margine den carea ieșia și
 pîngăria împrejurul sfintelor și făcea rană
 mare cu necurăție; Și au lăcuit într-însa 37
 bărbați jidovi și au întărit pre ea spre înte-
 meierea țării și a cetății și au înălțat zidu-
 rile Ierusalimului. Și împăratul Dimitrie 38
 au întărit lui vlădicia. După aceastea și 39
 l-au făcut pre el dentru prietenii lui și au
 mărit pre el cu slavă mare, Pentru că 40
 s-au auzit că să cheamă de cătră rîmleani
 jidovii priatani și ajutori și cum au întimpi-
 nat pre cei bătrîni ai lui Simon cu cinste,
 Și căci au voit jidovii și preoții ca să fie 41
 Simon povățuitoriu și arhiereu în veac, pînă
 a să rîdica proroc credincios, Și să fie 42
 preste ei voivod și ca să-i fie lui grijă pentru
 ceale sfinte, să-i puie pre ei spre lucrurile
 lor și preste țară și preste arme și preste
 întăriri, Și ca să aibă grijă el pentru 43
 ceale sfinte și ca să să asculte de toți și ca
 să să scrie pre numele lui toate scrisorile în
 țară și ca să să îmbrace cu mohorît și să
 poarte cu aur. Și nu va fi slobod nimeni 44
 den norod și den preoți să calce ceva dentr-
 aceastea și să stea împotriva la ceale ce se
 vor grăi de el și ca să rîdica adunare în țară,
 afară de el, și a să îmbrăca mohorît și a să
 încinge cu armă de aur. Iară carele va 45
 face afară dentr-aceastea sau va călca cevaș
 dentr-aceastea, vinovat va fi“. Și plăcu 46
 la tot norodul să așaze pre Simon și să facă
 după cuvintele aceastea. Și au primit 47
 Simon și voi a fi arhiereu și a fi voivod și
 biruitoriu limbii jidovilor și preoților și a
 purta grija tuturor. Și scrisoarea aceasta
 au zis să o puie în table de aramă Și să 48
 le puie pre eale în curtea sfintelor, în loc
 ales, și izvoadele lor să le puie la visterie
 pentru ca să o aibă Simon și fiii lui.

CAP XV

i au trimis Antioh, feciorul lui Di- 1
 mitrie împăratul, cărți de la ostroa-
 vele mării lui Simon preotul și bi-
 ruitoriu limbii jidovilor și la toată 2
 limba. Și era cuprinzînd într-
 aceasta chip: „Împăratul Antioh—lui Simon,
 preotului celui mare și biruitoriu limbii, și
 limbii jidovilor, să să bucure! De vreme 3

ce oameni vrăjmași au biruit împărăția
 4 părinților noștri, Și voui să mă apuc de
 împărăție, ca să o așazu pre ea precum era
 mai nainte; și am adunat streini, mulțime
 de puteri, și am făcut corabii de războiu,
 și voui să ies în țară ca să cert pre ceia ce
 5 au stricat țara noastră și pre cei ce au pustuit
 cetăți multe la împărăție. Acum dară,
 6 întăresc ție toate luorile carele au lăsat
 ție cei mai denainte de mine împărați și
 cîte alte dări au lăsat ție; Și Ț-am po-
 7 runcit ție să faci chip al tău bani țării tale,
 Și Ierusalimul și sfintele să fie slobode; și
 8 toate armele cîte ai lucrat și întăririle ce ai
 zidit, carele biruiești, rămîie ție; Și toată
 datoria împărătească și cealea ce vor fi
 9 împărătești, de acum și în tot veacul, să să
 lase ție. Și deaca vom așaza împărăția
 noastră, te voui mări pre tine și pre limba
 ta și besearca cu mărire mare, cît să fie
 mărirea voastră arătată în tot pămîntul“.
 10 În anul 174, au ieșit Antioh la pămîntul
 părinților lui; și să adunară cătră el toate
 puterile, cît puțini era ceia ce au rămas cu
 11 Trifon. Și l-au gonit pre el Antioh împă-
 ratul, și au venit fugind la Dora cea de la
 12 mare, Pentru că au văzut că s-au adunat
 preste el răutățile și-l lăsară pre el puterile.
 13 Și să tăbărî Antioh asupra Dorii, și cu el
 120000 de bărbați de războiu și 8000 de
 14 călărime, Și încungiură cetatea, și co-
 răbiile despre mare loviră, și da strînsoare
 cetății și de pe uscat și de pe mare, și n-au lă-
 15 sat pre nimeni să între sau să iasă. Și veni
 Numinie și cei ce fusease cu el de la Rîm,
 avînd cărți la împărați și la țări, întru
 16 carele să scriia aceastea: „Lichios, ipatul
 rîmleanilor, lui Potolomeu împăratul, să să
 17 bucure! Bătrînii jidovilor au venit cătră
 noi, priateni noao și ajutori, înnoind cel
 de-nceput prieteșug și ajutoriu, trimiș de
 Simon arhiereul și de nărodul jidovilor.
 18 Și au adus pavază de aur de 1000 de mnas.
 19 Plăcutu-s-au dară noao a scrie împăraților
 și țărîlor ca să nu le cearce lor răutăț și să
 nu-i bată pre ei și cetățile lor, și țara lor, și
 ca să nu ajutorească celor ce dau războiu
 20 lor. Și s-au părut noao a priimi pavăza
 21 de la ei. Deci de vor fi fugit niscari oameni
 făcători de reale den țara lor cătră voi,
 să-i daț pre ei lui Simon arhiereului, ca să
 izbîndească întru ei, după legea lor“.
 22 Și ca aceastea au scris lui Dimitrie împăra-
 23 tul, și lui Attal, și lui Arath, Și lui
 Arsac, și la toate țările, și lui Sampsac,
 și la sparteani, și la Dilo, și la Mindon,
 și la Sichiona, și la Caria, și la Samo,
 și la Pamfilia, și la Lichia, și la Alicar-
 nason, și la Rodos, și la Vasilida, și la Co,
 și la Sidi, și la Gortina, și la Cnidon, și la
 Chipros, și la Chirini. Și izvodul lor au
 24 scris la Simon arhiereul. Și Antioh îm-
 25 părătul s-au tăbărît asupra Dorii, întru a
 doua zi, apropiindu pururea mînila la ea și
 meștersuguri făcînd, și închise pre Trifon
 a nu întra și a nu ieși. Și au trimis lui
 26 Simon 2000 de bărbați aleși, să-i ajutorească
 lui, și argintul și aur și vase destule. Și
 27 nu vrea să le priimască, ce defăimă toate
 cîte au tocmit cu el mai nainte și să înstriina
 de cătră el. Și au trimis cătră el pre
 28 Athinovie, unul den priatenui lui, vorovînd
 cu el zicînd: „Voi biruiți Ioppa și Gazaron
 și marginea cea den Ierusalim, cetatea împă-
 29 răției mele. Hotarële lor le-aț pustuit
 și ați făcut rană mare pre pămînt și aț stăpî-
 nit locuri multe întru împărăția mea.
 Acum dară, daț cetățile carele aț luat și
 30 birurile locurilor căroră aț domnit, afară
 den hotarële ceale de afară, den Iudea.
 Iară de nu, daț pentru eale 500 de talanzi
 31 de argint, și pentru stricăciunea carea aț
 stricat și pentru birurile locurilor—alți 500
 de talanzi; iară de nu, viînd, vom da războiu
 32 voao“. Și veni Athinovie, priatinul împă-
 ratului, la Ierusalim și văzu mărirea lui Si-
 mon și păhărnicie de aur, cu vase de aur și
 de argint, și dvoreală destulă, și să minuna;
 și spuse lui cuvintele împăratului. Și răs-
 33 punzînd Simon, zise lui: „Nici pămîntul
 striinilor am luat, nici pe striini am biruit,
 ce moștenirea părinților noștri; iară de vrăj-
 mașii noștri, într-o vreme, fără judecată
 s-au biruit; Și noi, vreme avînd, ne ținem
 34 de moștenirea părinților noștri. Și pen-
 35 tru Ioppa și Gazaron, carele ceri, aceastea
 făcea întru nărod rană mare, în țara noastră.
 Pentru aceastea vom da talanzi 100“.
 Și nu-i răspunse lui Athenovie cuvînt,
 Și să întoarse cu mînie cătră împăratul
 36 și-i spuse lui cuvintele aceastea și mărirea
 lui Simon și toate cîte au văzut. Și să scribi
 împăratul cu urgie mare. Iară Trifon,
 37 întrînd în corabie, au fugit la Orthosiada.
 Și au pus împăratul pre Chindeveu în loc
 38 de voivod în marginea mării, și puteri
 pedestri și călări i-au dat lui. Și au
 39 poruncit lui să să tăbărescă cătră fața
 Iudii; și porunci lui să zidească Chedronul
 și să întărească porțile, pentru ca să bată
 pre nărod. Și împăratul goniia pre Trifon.
 Și veni Chindeveu la Iamnia și începu a
 40 dodei nărodul și a călca la Iudea și a
 robi pre nărod și a ucide. Și zidi pre Che-
 41 dron Și rîndui acolo călărăș și pu-
 teri, pentru ca ieșînd, să închiză căile Iu-

dii, în ce chip au poruncit lui împăratul.

CAP XVI

1 **S**i să sui Ioan de la Gazara și povesti
2 lui Simon, tatălui lui, ceale ce au
făcut Chendiveu. Și chemă Si-
3 mon pre cei 2 fii ai lui cei mai mari,
pre Iuda și pre Ioan, și zise lor:
„Eu și frații miei și casa tătine-mieu am
bătut pre vrăjmașii lui Israil, den tinereate
pînă în ziua de astăzi, și să spori în mîinile
noastre a mîntui pre Israil de multe ori.
4 Și acum îmbătrîniui, și voi, cu mila, destui
sînteț întru ani; fiț în locul meu și în locul
fratelui meu și, ieșind, bateți-vă pentru
limba noastră și cel den ceriu ajutoriu fie
5 cu voi“. Și au ales den țară 20000 de
bărbați războinici și călăreți și au mers
asupra lui Chendevu. Și dormiră la Modin.
6 Și sculîndu-se dimineața, mergea la cîmp și,
iată, puteare multă întru timpinarea lor, pe-
deastră și călări; și era pîrîu între dînșii.
7 Și să tăbărî el de cătră fața lor, și norodul
lui. Și văzu pre nărod temîndu-se a treace
pîrîul, și trecu întîiu; și văzură pre el bărba-
8 ții și trecură după el. Și împărți năro-
dul și pre călăreți în mijlocul pedestrilor;
și călărimea vrăjmașilor era multă foarte.
9 Și trîmbițară cu trîmbițele și să înfrînse
Chendevu și tabăra lui și căzură dentru
ei răniț mulți, și ceia ce au rămas au fugit
10 la întărire. Atuncea s-au rănit Iuda,
fratele lui Ioan, și Ioan goni pre ei pînă au
venit la Chedron, carele au zidit. Și au
fugit pînă la turnurile ceale den țarina Azo-
tului; și arse pre ea cu foc și căzură dentru
ei ca vro 2000 de bărbați. Și să înturnă la
11 pămîntul Iudei cu pace. Și Ptolomeu al
lui Avuv era pus voivod la cîmpul Ierihonu-
12 lui și avu argint și aur mult. Pentru că
13 era ginere arhiereului, Și să înălță inima
lui și vru să biruiască de tot țara; și să sfătuia
cu vicleșug asupra lui Simon și a fiilor lui,
14 să-i rîdice pre ei. Și Simon era cercînd
cetățile ceale den țară și grijind de socotînța
lor. Și să pogorî la Iereho, el, și Matathia,
și Iuda, fiii lui, în anul 177, în luna a 11,
15 aceasta e luna lui savvat. Și au priimit
pre ei feciorul lui Avuv cu vicleșug la pălân-
cuța ceaea ce să chema Docos, care o au
zidit, și au făcut lor ospăț mare. Și ascun-
16 se acolo bărbați, Și cînd s-au îmbătat
Simon și fiii lui, s-au sculat Ptolomeu și
cei de lîngă el și au luat armele lor și întra-
ră asupra lui Simon la ospăț și omorîră
pre el și pre cei doi fii ai lui și o samă den
17 slugile lui. Și făcu defăimare mare și
18 răsplăti reale pentru bune. Și au scris
aceastea Ptolomeu și au trimis la împă-
ratul, ca să-i trimiță lui puteare spre aju-

toriu și să dea lui țara lor și cetățile. Și 19
au trimis pre alții la Gazar să rîdice pre
Ioan; și celor preste mii au trimis cărți să
meargă cătră el, ca să dea lor argint și aur
și dări. Și pre alții i-au trimis să apuce 20
Ierusalimul și mägura besoarecii. Și aler- 21
gînd oarecine, vesti lui Ioan la Gazara că au
perit tatăl lui și frații lui, și cum: „Au trimis
să te omoară și pre tine“. Și auzind, să 22
spămîntă foarte și prinse pre bărbații ceia
ce au venit să-l piarză pre el și-i omorî pre
ei, pentru că au cunoscut că cerca pre el
să-l omoară. Și cealealalte cuvinte ale lui 23
Ioan și războaiele lui și vitejiile lui carele
au vitejit și zidirea zidurilor care au zidit
și lucrurile lui, Iată, aceastea s-au 24
scris în Cartea zilelor vlădiciei
lui, după ce s-au făcut
arhiereu după
tatăl lui.